

Αριθμός απόφασης 2103/2023
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αλεξάνδρα Κ Μητσοπούλου, Εφέτη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών και από το Γραμματέα Γεώργιο Κρουστάλλη

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 9η Φεβρουαρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας εναγομένης: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «» που εδρεύει στη Αττικής (επί της οδού), με ΑΦΜ, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Βασιλικής Λινάρδου

Του εφεσιβλήτου ενάγοντος: του, κατοίκου Γρεβενών, με ΑΦΜ, ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δημητρίου Κουτσούκη

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος με την από 2-11-2020 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως/5-11-2020 αγωγή του προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, επιληφθέν επί της ως άνω αγωγής αφού δίκασε αντιμωλία των διαδίκων, εξέδωσε την υπ' αριθμόν 10492/2022 οριστική απόφασή του, με την οποία έκανε εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ ουσίαν την ως άνω αγωγή.

Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα με την από 28-11-2022 έφεσή της που έλαβε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αριθμό εκθέσεως καταθέσεως και προσδιορισμού/30-11-2022 και για την οποία ορίστηκε δικάσιμος αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, οπότε και αφού εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου συζητήθηκε.

Κατά τα λοιπά στη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτές οι έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Επί της εφέσεως

Η κρινόμενη από 28-11-2022 (και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως και προσδιορισμού/30-11-2022 έφεση, η οποία βάλλει κατά της υπ` αριθμόν 10492/2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδικών κατά την τακτική διαδικασία αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρο 19 ΚΙΙολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ 2 του Ν 3994/2011 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 72 παρ 13 του ιδίου νόμου), έχει, δε, ασκηθεί νομοτύπως, με την κατάθεσή της στη γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου (άρθρ. 495 παρ. 1, 2 ΚΙΙολΔ) και εμπροθέσμως την 30η-11-2022, ημέρα Τετάρτη(βλ την υπ` αριθμόν/30-11-2022 πράξη καταθέσεως ενδίκου μέσου του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών), ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας των τριάντα ημερών η οποία εκκινεί από την επομένη της επίδοσης της εκκαλουμένης απόφασης (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 498, 499, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως το τελευταίο άρθρο ήδη ισχύει, μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του ν. 4335/20.15, 144, 145 ΚΠολΔ), που έλαβε χώρα στις 3η.11.2022, ημέρα Πέμπτη (βλ. την υπ` αριθμόν/3-11-2022 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της δικαστικής περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών που προσκομίζει ο εφεσίβλητος -βλ σχετ β2 αυτού), δηλαδή εκκινεί από την 4η-11-2022 (ημέρα Παρασκευή) και θα έληγε την αντίστοιχη ημεροχρονολογία μετά πάροδο τριάντα ημερών και δη την 4η- 12-2022, η οποία όμως, επειδή τυγχάνει ημέρα Κυριακή, είναι εξαιρετέα (άρθρο 144 αρ 3 ΚΠολΔ) με αποτέλεσμα η ούτως έχουσα προθεσμία ενέργειας να λήγει τελικώς την επόμενη ημέρα της 5-12-2022(ημέρα Δευτέρα)...Πρέπει, επομένως η κρινόμενη έφεση που κατατέθηκε την 30η -11-2022 στην γραμματεία του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου να γίνει τυπικά δεκτή ως εμπροθέσμως ασκηθείσα και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 533 παρ. 1 ΚΠολΔ). κατά την ίδια παραπάνω διαδικασία, αφού σημειωθεί ότι: α) για το παραδεκτό της έφεσης έχει καταβληθεί το προβλεπόμενο παράβολο κατά το άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, ποσού 100 ευρώ (όπως η παρ 3 προστέθηκε με το ισχύον από την 2-4-2012, άρθρο 12 του Ν. 4055/2012, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 93 παρ. 1 του Ν 4139/2013, όπως εκ νέου αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του Ν 4335/2015, και όπως το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 35 παρ. 2 του Ν 4446/2016, -βλ πράξη καταθέσεως ενδίκου μέσου ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, όπου βεβαιώνεται από τον επιληφθέντα Γραμματέα η κατάθεση του υπ` αριθμόν/2022 ε παράβολου ποσού 100 ευρώ, το οποίο και προσκομίζεται σε συνδ με την από 29-11-2022 απόδειξη καταβολής του της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «.....», β) για το παραδεκτό της παράστασης των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδικών ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη συζήτηση προσκομίζονται τα απαιτούμενα γραμμάτια προκαταβολής εισφορών (άρθρα 61 παρ 4, 69 παρ 1 , Ν. 4194/2013 Κώδικα περί Δικηγόρων - βλ. σχετ. το υπό στοιχεία Π και Π γραμμάτια προκαταβολής εισφορών ΔΣΑ (για την κατάθεση της εφέσεως και την παράσταση της εκκαλούσας) και υπ` αριθμόν Π γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών (για την παράσταση του εφεσίβλητου).

II. Επί τη αγωγής

Ο ενάγων με την υπό κρίση αγωγή του, όπως αυτή εκτιμήθηκε υπό του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εξέθετε τα ακόλουθα: Ότι η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα ανώνυμη εταιρεία δραστηριοποιείται εμπορικά εδώ και δεκαετίες στην παραγωγή και διανομή γαλακτομικών και τυροκομικών προϊόντων. Ότι η εναγόμενη από τον Μάιο του έτους 2001 συμμετείχε στο λεγόμενο «καρτέλ γάλακτος», που συμφωνήθηκε κατά την «Συμφωνία της», για την δε παράνομη και αθέμιτη αυτή συμπεριφορά της εναγόμενης, η οποία διαγνώσθηκε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, της επιβλήθηκε πρόστιμο εκ 9.130.320 ευρώ. Ότι ο ενάγων διατηρούσε στη Γρεβενών μονάδα εκτροφής 40 περίπου γαλακτοπαραγωγών αγελάδων, το δε παραγόμενο γάλα προμηθευόταν η εναγόμενη για το χρονικό διάστημα από τον Μάιο του 2001 έως και τον Σεπτέμβριο του 2007 δυνάμει άτυπης σύμβασης αποκλειστικής προμήθειας γάλακτος αορίστου χρόνου, καταρτισθείσας προφορικώς προ του έτους 2000. Ότι η τακτική που ακολουθήθηκε και ο τρόπος που λειτουργούσε η σύμβαση ήταν ο ακόλουθος: Γεωπόνοι της εναγομένης, ενεργώντας καθ υπόδειξη και για λογαριασμό της επιθεωρούσαν τις μονάδες των γαλακτοπαραγωγών όπως ο ενάγων, πληροφώντας τους ότι η εναγόμενη ενδιαφερόταν για την κατάρτιση με αυτούς συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας γάλακτος. Ότι μετά την κατάρτιση της άτυπης συμφωνίας ο ενάγων, κατά τους συμφωνηθέντες όρους αυτής, συνέλεγε και διατηρούσε το γάλα σε παγολεκάνες που του προμήθευε η εναγόμενη, η οποία ακολουθώντας το παραλάμβανε με ισόθερμο βυτίο της κάθε ημέρα ή ανά δύο ημέρες. Ότι με την παραλαβή του γάλακτος ο ενάγων εξέδιδε το αντίστοιχο δελτίο αποστολής ενώ στο τέλος εκάστου μηνός ο ενάγων εξέδιδε τιμολόγιο πώλησης για όλη την πωληθείσα εντός μηνός ποσότητα του γάλακτος, το οποίο η εναγόμενη εξοφλούσε άμα τη εκδόσει του. Ότι για τον προσδιορισμό της τιμής του πωλούμενου γάλακτος ανά κιλό δεν συμφωνήθηκε σταθερή τιμή (fixed price) αλλά ο προσδιορισμός αυτής που συνιστούσε και το τίμημα της πώλησης ανατέθηκε στην εναγόμενη, που κατά την εύλογη προσδοκία του ενάγοντος θα το προσδιόριζε κατά δίκαια κρίση λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των μερών, τον σκοπό επίτευξης κέρδους, και ιδίως τις επικρατούσες στην οικεία αγορά γαλακτομικών συνθήκες ανταγωνισμού. Ότι ο ενάγων δεν ε γνώριζε εκ των προτέρων την τιμή του γάλακτος, αλλά πληροφορείτο αυτήν στο τέλος του μήνα από την εναγόμενη, όταν εξέδιδε το τιμολόγιο πώλησης για την ποσότητα του γάλακτος που στο μεταξύ είχε παραδώσει. Ότι για τον προσδιορισμό της τιμής του η εναγόμενη ανακοίνωνε στον ενάγοντα ότι η τιμή του καθοριζόταν με τα κάτωθι κριτήρια: α) την ποιότητα του εισκομιζόμενου γάλακτος (χημική σύσταση μικροβιακή κατάσταση, αντιβιοτικά), β) την ποσότητα, γ) το μέγεθος της κτηνοτροφικής μονάδας, δ) τις προοπτικές ανάπτυξης της μονάδας και ε) την εποχικότητα. Ότι η τιμή πώλησης του γάλακτος είχε διαμορφωθεί σταθερά σε 0,35 λεπτά το κιλό και παρέμενε σ` αυτό το ύψος από το έτος 2000 παρά τις διαμαρτυρίες του ενάγοντος. Ότι η εναγόμενη σε σκοπό να αποκομίσει παράνομο όφελος συμμετείχε παρανόμως σε οριζόντια αθέμιτη συμφωνία σύμπραξης με άλλες εταιρείες γαλακτομικών προϊόντων σε σκοπό το συντονισμό των τιμών αγοράς γάλακτος σε χαμηλά επίπεδα. Ότι η αγορά ακατέργαστου αγελαδινού γάλακτος ως πρώτη ύλη από τις γαλακτοβιομηχανίες υπόκειται στους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, συνακόλουθα δε ο προσδιορισμός της ανταγωνιστικής τιμής του πωλούμενου γάλακτος (εκείνης δηλαδή που θα διαμορφωνόταν υπό συνθήκες ελεύθερου υγιούς ανταγωνισμού)θα έπρεπε να χωρήσει με βάση αντικειμενικά κριτήρια όπως:

α) με βάση τα δομικά κριτήρια της άνω αγοράς, β) με βάση τη συμπεριφορά της ίδιας της επιχείρησης και σε σχέση με την τιμή που είχε επικρατήσει πριν την καρτελική σύμπραξη της εναγομένης, γ) με βάση την εξέλιξη της τιμής σε άλλες συγκρίσιμες αγορές, γ) με βάση τη συμπεριφορά των λοιπών γαλακτοκομικών επιχειρήσεων (που δεν συμμετείχαν στην παράνομη καρτελική σύμπραξη της). Ότι η καθορισθείσα από την εναγόμενη τιμή αγοράς (δηλαδή το τίμημα του πωλούμενου γάλακτος) δεν ήταν ανταγωνιστική, διαμορφούμενη ελεύθερα από τους κανόνες της αγοράς, και τούτο αποδεικνύεται: α) από τη δομή της αγοράς λαμβανομένου υπόψη ότι αφενός υπήρχε δομικό ολιγοψώνιο στην εξωτερική σχέση αφού οι εμπλεκόμενες στην παράνομη καρτελική σύμπραξη επιχειρήσεις (η εναγόμενη, και οι εταιρείες υπό τις συντομευμένες επωνυμίες «.....», «.....», «.....», «.....»,) απορροφούσαν το 56,98% έως το 70,94 % της συνολικής παραγόμενης ποσότητας γάλακτος και οι γαλακτοπαραγωγοί όπως ο ενάγων αναγκαστικά συναλλάσσονταν με αυτές, αφετέρου υπήρχε έλλειψη ανταγωνισμού στην εσωτερική σχέση (την καρτελική σχέση μεταξύ των εμπλεκόμενων εταιρειών), αφού οι συμπράξασες εταιρείες καθόριζαν συντονισμένα χαμηλή τιμή στο πωλούμενο από τους παραγωγούς γάλα και όχι τιμή διαμορφωμένη σύμφωνα με τις συνθήκες της ελεύθερης αγοράς και το κανόνα της προσφοράς και της ζήτησης, β) από την διαχρονική εξέλιξη της τιμής αγοράς γάλακτος η οποία παρέμενε για περισσότερα από έξι χρόνια (από τον Μάιο του 2001 έως και τον Σεπτέμβριο του 2007) σταθερή στην τιμή των 0,37 λεπτά κατά μέσο όρο με μειωτικές τάσεις, για να καταλήξει στην ιδιαίτερος χαμηλή τιμή των 0,3665 λεπτών και 0,394 λεπτών τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 2007 και των 0,4265 λεπτών τον Οκτώβριο έως το Δεκέμβριο του 2007, ενώ σε άλλους παραγωγούς που συνεργάζονταν με άλλες γαλακτοβιομηχανίες η τιμή αγοράς γάλακτος ανήλθε έως και 0,51 λεπτά. Ότι η ως άνω συγκράτηση των τιμών (που ήταν αποτέλεσμα της καρτελικής συμφωνίας των ως άνω βιομηχανιών συμπεριλαμβανομένης και της εναγόμενης) διατηρήθηκε έως και το καλοκαίρι του 2007 οπότε και εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 369/V/ 2007 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που αφού διέγνωσε την παράνομη σύμπραξη ως προς τον καθορισμό της τιμής του γάλακτος επέβαλε πρόστιμα. Ότι η σχετική αγορά προμήθειας ακατέργαστου αγελαδινού γάλακτος ως πρώτης ύλης από τις γαλακτοβιομηχανίες υπόκειται στους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, συνακόλουθα δε ο προσδιορισμός της ανταγωνιστικής τιμής που θα διαμορφωνόταν υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού θα διαμορφωνόταν: α) με βάση τα κριτήρια της αγοράς, β) με βάση τη συμπεριφορά της ίδιας της αγοράστριας του γάλακτος επιχείρησης, γ) με βάση την εξέλιξη της τιμής σε άλλες συγκρίσιμες αγορές, όπου λειτουργεί υγιής ανταγωνισμός, δ) με βάση τη συμπεριφορά επιχειρήσεων που δρούσαν εκτός καρτέλ. Ότι η τιμή πώλησης του γάλακτος, που είχε αφεθεί στην ελεύθερη κρίση της εναγομένης και είχε καθορισθεί από αυτήν δεν ήταν ανταγωνιστική και τούτου αποδεικνύεται: α) από τη δομή της αγοράς λαμβανομένου υπόψη ότι αφενός υπήρχε δομικό ολιγοψώνιο στην εξωτερική σχέση, αφού οι εμπλεκόμενες στην παράνομη καρτελική σύμπραξη επιχειρήσεις (η εναγόμενη, και οι εταιρείες υπό τις συντομευμένες επωνυμίες «.....», «.....», «.....», «.....»,) απορροφούσαν το 56,98% έως το 70,94 % της συνολικής παραγόμενης ποσότητας γάλακτος και οι γαλακτοπαραγωγοί όπως ο ενάγων αναγκαστικά συναλλάσσονταν με αυτές, αφετέρου υπήρχε έλλειψη ανταγωνισμού στην εσωτερική σχέση

(την καρτελική σχέση μεταξύ των εμπλεκόμενων εταιρειών), αφού οι συμπράξασες εταιρείες καθόριζαν συντονισμένα χαμηλή τιμή στο πωλούμενο από τους παραγωγούς γάλα και όχι τιμή διαμορφωμένη σύμφωνα με τις συνθήκες της ελεύθερης αγοράς και το κανόνα της προσφοράς και της ζήτησης, β) από την διαχρονική εξέλιξη της τιμής αγοράς γάλακτος η οποία παρέμενε για περισσότερα από έξι χρόνια (από τον Μάιο του 2001 έως και τον Σεπτέμβριο του 2007) σταθερή στην τιμή των 0,37 λεπτών του ευρώ κατά μέσο όρο με μειωτικές τάσεις, για να καταλήξει στην ιδιαίτερος χαμηλή τιμή των 0,3665 λεπτών του ευρώ και 0,394 λεπτών του ευρώ τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 2007 και των 0,4265 λεπτών τον Οκτώβριο έως το Δεκέμβριο του 2007, ενώ σε άλλους παραγωγούς που συνεργάζονταν με άλλες γαλακτοβιομηχανίες η τιμή αγοράς γάλακτος ανήλθε εως και 0,51 λεπτά), γ) από την ανταγωνιστική τιμή που προσδιόρισε τελικώς η εναγόμενη στο ακατέργαστο γάλα που αγόραζε, ζειτά την παύση της καρτελικής συμφωνίας, κατά τη διάρκεια της οποίας αυξήθηκε η ζήτηση του γάλακτος, και επομένως η τιμή πώλησης και αγοράς αυτού σύμφωνα με ομαλές συνθήκες ανταγωνισμού θα έφτανε έως και 0,45 λεπτών του ευρώ ανά κιλό, δ) από τη συμπεριφορά άλλων γαλακτοβιομηχανιών που δεν συμμετείχαν στο καρτέλ (όπως οι εταιρείες, και), οι οποίες είχαν προσδιορίσει την τιμή του πωλούμενου γάλατος σε 0,41 λεπτών του ευρώ ανά κιλό (οι δύο πρώτες) άλλως σε 0,39 λεπτών του ευρώ ανά κιλό (η τρίτη εξ αυτών). Ότι αν δεν λειτουργούσε η ένδικη περιοριστική του ανταγωνισμού συμπεριφορά η τιμή του πωλούμενου γάλακτος θα είχε διαμορφωθεί στο ποσό των 0,45 λεπτών του ευρώ ανά κιλό. Ε) από τη σχέση της τιμής πώλησης του γάλακτος και της τελικής τιμής πώλησης του προϊόντος στο καταναλωτή, από την οποία προκύπτει ότι ενώ ο ενάγων πωλούσε το γάλα του στην εναγόμενη έναντι της ιδιαίτερα χαμηλής τιμής των 0,34 λεπτών ανά κιλό, το τελικό προϊόν (συσκευασμένο γάλα σε σούπερ μάρκετ) πωλείτο στην τιμή του 1,50 ευρώ ανά κιλό, δηλαδή σε τριπλάσια τιμή, στ) από το δείκτη του πληθωρισμού που αυξήθηκε το ένδικο χρονικό διάστημα από 2001 έως έτος 2007 κατά 30%, ζ) από τις συνεχείς αυξήσεις των παραγόμενων από το αγελαδινό γάλα γαλακτοκομικών προϊόντων (τυριών) που ανήλθαν κατά τα έτη 2002 έως 2007 σε ποσοστό πάνω από 50%, η) από τη συγκριτική ανάλυση για την εξέλιξη των τιμών παραγωγού, κόστους βιομηχανικής επεξεργασίας και τιμών καταναλωτή στη Γερμανία κατά το διάστημα από 2000 έως 2005, από την οποία ανάλυση προκύπτει ότι η τιμή παραγωγού αντιστοιχούσε σε ποσοστό 49,5% της τελικής τιμής καταναλωτή όπως άλλωστε ανέφεραν και δημοσιεύματα εφημερίδων, θ) από το ότι η εναγόμενη (αλλά και οι υπόλοιπες γαλακτοβιομηχανίες που συμμετείχαν στο καρτέλ) είχαν υπερβολικά κέρδη το ένδικο χρονικό διάστημα.. Ότι την τιμή αυτή, η οποία υπολείπεται της πράγματι οφειλομένης τιμής και δη της προσδιοριζόμενης με δίκαιη κρίση, δηλαδή αυτής των 0,50 λεπτών ευρώ ανά κιλό, άλλως 0,45 λεπτών ευρώ ανά κιλό, άλλως και όλως επικουρικώς των 0,40 λεπτών ευρώ ανά κιλό, επέβαλε μονομερώς η εναγομένη ανώνυμη εταιρία στον ενάγοντα, εκμεταλλευόμενη, αφ' ενός μεν την υπερέχουσα διαπραγματευτική θέση της έναντι αυτού (ενάγοντος), αλλά και την οικονομική εξάρτησή του από αυτήν, αφ' ετέρου (εκμεταλλευόμενη) την καρτελική συμφωνία (ήδη από μηνός Μαΐου του έτους 2001) της με τις λοιπές γαλακτοβιομηχανίες, οι οποίες μνημονεύονται στην ένδικη αγωγή και οι οποίες κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αφού κατά το επίδικο διάστημα, απορροφούσαν το παραγόμενο στην Ελλάδα αγελαδινό γάλα, σε ποσοστό 56,98% έως

70,49%,. Ότι περαιτέρω η εναγόμενη εκμεταλλευόμενη τη δεσπόζουσα θέση της καθόριζε την τιμή παραγωγού, έχοντας μάλιστα προβεί σε κατανομή περιοχών, ώστε να καθίσταται ανέφικτη η μεταφορά των κτηνοτροφών από τη μια βιομηχανία στην άλλη (πρακτική «καρτέλ»), όπως διαπιστώθηκε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, με την υπ' αριθ. 369/V/2007 απόφασή της. Ότι περαιτέρω ο ενάγων πώλησε στην εναγόμενη τις αναφερόμενες στην αγωγή ποσότητες γάλακτος έναντι της τιμής που αναλυτικά εκθέτει ανα ποσότητα και χρονικό διάστημα, ενσωματώνει δε στην ένδικη αγωγή και τα σχετικά τιμολόγια, στο τέλος των οποίων, παραθέτει συγκεντρωτικό πίνακα με τις πωληθείσες προς την εναγομένη, ποσότητες αγελαδινού γάλακτος, ανά μήνα κατ' έτος. Ότι από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι τελικώς όλο το ένδικο χρονικό διάστημα (από το Μάιο του 2001 έως και τον Σεπτέμβριο του 2007) επώλησε και παρέδωσε στην εναγόμενη 1.079.188 κιλά γάλακτος έναντι τιμήματος το ποσό των 367.956,40 ευρώ, το οποίο όμως δεν αντιστοιχούσε στο δίκαιο και υπό συνθήκες ελεύθερου υγιούς ανταγωνισμού οφειλόμενο τίμημα. Ότι η μη καταβολή εκ μέρους της εναγομένης, της εύλογης αμοιβής του (τιμήματος) για τις ένδικες πωλήσεις γάλακτος, κατέστησε την επιχείρησή του μη βιώσιμη, ενώ αντίκειται στους κανόνες του ελευθέρου ανταγωνισμού και στα επικρατούντα στις εμπορικές συναλλαγές χρηστά ήθη, καθόσον ήταν αποτέλεσμα παράνομης σύμπραξης και κοινής απόφασης των μεγαλύτερων γαλακτοβιομηχανιών της χώρας μεταξύ των οποίων και της εναγομένης, οι οποίες μάλιστα κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά. Ότι η συμπεριφορά αυτή της εναγομένης συνιστά καταχρηστική άσκηση της συμβατικής ελευθερίας αλλά και εκμετάλλευση της σχέσεως οικονομικής εξαρτήσεως, στην οποία ο ενάγων τελούσε έναντι της αντισυμβαλλομένης του εναγομένης εταιρείας, δεδομένου ότι ο ίδιος, δεν διέθετε ισοδύναμη εναλλακτική λύση διάθεσης του προϊόντος του (ακατέργαστο γάλα). Ότι συνεπεία της μη καταβολής σε αυτόν (ενάγοντα) της ανωτέρω εύλογης αμοιβής του, κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή χρονικά διαστήματα, υπέστη οικονομική ζημία, συνισταμένη στη διαφορά μεταξύ της καταβληθείσας σε αυτόν υπό της εναγομένης, τιμής αγοράς γάλακτος, όπως αυτή εκτίθεται στο αγωγικό δικόγραφο, και της εύλογης τιμής, που θα έπρεπε να λαμβάνει και η οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, έπρεπε να καθορισθεί στο ποσό των 0,45 λεπτών του ευρώ ανά κιλό πωλουμένου γάλακτος, άλλως στο ποσό των 0,40 λεπτών του ευρώ ανά κιλό πωλουμένου γάλακτος, λαμβανομένων υπόψη ιδίως, της αποκλειστικής συνεργασίας του με την εναγομένη ανώνυμη εταιρία, καθώς επίσης και των αυξημένων λειτουργικών εξόδων τη επιχειρησεώς του. Ότι η διαφορά αυτή ανέρχεται, για όλο το επίδικο χρονικό διάστημα στο ποσό των 117.668,20 ευρώ, που προκύπτει ως εξής: 1.079.188 κιλά γάλακτος που επώλησε εισπράττοντας ως τίμημα το ποσό των 367.956,40 ευρώ, ενώ αν πωλούσε την ίδια ποσότητα γάλακτος αντί τιμήματος 0,45 λεπτών του ευρώ που ήταν το εύλογο και κατά δικαία κρίση οφειλόμενο τίμημα, θα εισέπραττε το ποσό των (1.079.188 κιλά γάλακτος που επώλησε X 0,45 λεπτά) 485.634,60 ευρώ, επομένως του οφείλεται η προκύπτουσα διαφορά των (485.634,60 ευρώ που θα εισέπραττε-367.956,40 ευρώ που πράγματι εισέπραξε) 117.678,20 ευρώ. Ότι άλλως και όλως επικουρικώς η διαφορά αυτή ανέρχεται, για όλο το επίδικο χρονικό διάστημα στο ποσό των 63.706,80 ευρώ, που προκύπτει ως εξής: 1.079.188 κιλά γάλακτος που επώλησε εισπράττοντας ως τίμημα το ποσό των 367.956,40 ευρώ, ενώ αν πωλούσε την ίδια ποσότητα γάλακτος αντί τιμήματος 0,40 λεπτών του ευρώ που ήταν το εύλογο και κατά

δικαία κρίση οφειλόμενο τίμημα, θα εισέπραττε το ποσό των (1.079.188 κιλά γάλακτος που επώλησε X 0,40 λεπτά) 431.663,20 ευρώ, επομένως του οφείλεται η προκύπτουσα διαφορά των (431.663,20 ευρώ που θα εισέπραττε-367.956,40 ευρώ που πράγματι εισέπραξε) 63.6706,80 ευρώ,. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά ο ενάγων αιτείτο μετά από παραδεκτό περιορισμό του αρχικού καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό με δήλωσή του που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο των προτάσεων του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου (223 ΚΠολΔ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εναγομένης να του καταβάλει κυρίως το ποσό των 117.668,20 ευρώ άλλως το ποσό των 63.706,80 ευρώ ως αποζημίωση για την ανόρθωση της περιουσιακής ζημίας που υπέστη από την προπεριγραφόμενη παράνομη και υπαίτια (αδικοπρακτική) συμπεριφορά της εναγομένης, ερειδόμενη: α) κυρίως στην ειδική αδικοπρακτική βάση του άρθρου 81 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 101 ΣΛΕΕ και άρθρου 1 Ν 703/1977 (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 1 του Ν 3959/2011 περί απαγόρευσης επί ποινή ακυρότητας κάθε πράξης, ή συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένης πρακτικής, η οποία δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ β) επικουρικώς στην ειδική αδικοπρακτική βάση του άρθρου 82 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 102 της ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του Ν 703/1977(ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 2 του Ν 3959/2011, περί απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από μία επιχείρηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ, γ) επικουρικώς στην ειδική αδικοπρακτική βάση του 2" Ν 703/1977 (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 18α του Ν 146/1914 περί απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από μία επιχείρηση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν μια άλλη επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ. δ)επικουρικώς στην αδικοπρακτική βάση των άρθρων 914, 919, 281, 288 ΑΚ, νομιμοτόκως για αμφότερα τα ποσά από την παρέλευση τριάντα (30) ημερών από την έκδοση εκάστου τιμολογίου αγοράς / πώλησης, άλλως από την επομένη της επιδόσεως και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Ότι σε περίπτωση που προβληθεί από την εναγόμενη η κατ ` άρθρο 937 ΑΚ ένσταση της πενταετούς παραγραφής βάλλουσα κατά των ως άνω αδικοπρακτικών βάσεων ο ενάγων επικαλούμενος τη διάταξη του άρθρου 938 ΑΚ ζητεί να του αποδοθούν τα ως άνω ποσά ως ωφέλεια που σε κάθε περίπτωση περιήλθε στην εναγόμενη από την παραγεγραμμένη αδικοπρακτική συμπεριφορά της, νομιμοτόκως για αμφότερα τα ποσά και πάλι από την παρέλευση τριάντα (30) ημερών από την έκδοση εκάστου τιμολογίου αγοράς / πώλησης, άλλως από την επομένη της επιδόσεως και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο επιληφθέν επί της ως άνω αγωγής, αφού έκρινε ότι είναι καθ` υλην και κατά τόπον αρμόδιο ακολούθως αξιολόγησε την ένδικη αγωγή ως νόμιμη για όλες τις προτεινόμενες από τον ενάγοντα βάσεις, ως ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 81 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρο 101 ΣΛΕΕ και άρθρο 1 Ν

3959/2011(παράνομη εναρμονισμένη πρακτική), 82 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρο 102 της ΣΛΕΕ, και άρθρο 2 του Ν 3959/2011 σε συνδυασμό με άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ(κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης), 2α Ν 703/1977 (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρο 18" του Ν 146/1914 σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ(καταχρηστική εκμετάλλευση σχέσης οικονομικής εξάρτησης λόγω αδυναμίας ισοδύναμων εναλλακτικών λύσεων), δ)επικουρικώς στην αδοκοπρακτική βάση των άρθρων 914, 919, 297, 298 345, 346 ΑΚ, 70 ΚΠολΔ. Ακολούθως μετά το νόμιμο της ένδικης αγωγής εξέτασε την νομοτύπως προβαλλόμενη από την εναγόμενη ένσταση παραγραφής της απαιτήσεως του ενάγοντος. Ειδικότερα η εναγόμενη αμυνόμενη και θέλοντας να αποκρούσει την αγωγή ως προς όλες τις βάσεις, που επιστηρίζονται στις προαναφερόμενες ιστορικές και νομικές αιτίες, τούτέστιν στην ειδική αδοκοπρακτική ευθύνη των προαναφερόμενων άρθρων, πρόβαλε την εκ του άρθρου 937 ΑΚ ένταση πενταετούς παραγραφής διατεινόμενη ότι από τότε που ο ενάγων έλαβε γνώση τόσο της ζημίας του όσο και του υπόχρεου προς αποζημίωση, τούτου τοποθετημένου χρονικώς το έτος 2007 οπότε και εκδόθηκε η υπ' αριθμόν/ 2007 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που διέγνωσε την παράνομη σύμπραξη της εναγομένης με άλλες εταιρείες και την κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της ως προς τον καθορισμό της τιμής του γάλακτος, έως και την άσκηση τη αγωγής που έλαβε χώρα το έτος 2020 (βλ την υπ' αριθμόν/18-11- 2020 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών) παρήλθε χρόνος πλέον της πενταετίας. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή ως βάσιμη κατ ουσίαν την ως άνω ένσταση δεχθεν ότι έχει υποπέσει σε παραγραφή: α) η κύρια ειδική αδοκοπρακτική βάση του άρθρου 81 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 101 ΣΛΕΕ και άρθρου 1 του ισχύοντος τότε Ν 703/1977 ήδη άρθρου 1 Ν 3959/2011 περί απαγόρευσης επί ποινή ακυρότητας κάθε πράξης, ή συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένης πρακτικής, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ β) η επικουρική ειδική αδοκοπρακτική βάση του άρθρου 82 ΣυνθΕΟΚ (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 102 της ΣΛΕΕ και άρθρου 2 του ισχύοντος τότε Ν 703/1977 ήδη άρθρου 2 του Ν 3959/2011, περί απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από μία επιχείρηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ, γ) η επικουρική ειδική αδοκοπρακτική βάση του 2α Ν 703/1977 (ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 18α του Ν 146/1914 περί απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από μία επιχείρηση με σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν μια άλλη επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, σε συνδυασμό με τα άρθρα 914, 919, 281, 288 ΑΚ. δ) η επικουρική αδοκοπρακτική βάση των άρθρων 914, 919, 281, 288 ΑΚ . Μετά τη διαπίστωση αυτή έκρινε ότι η αγωγή είναι νόμιμη ερειδόμενη στην όλως επικουρική βάση των άρθρων 904, 938, 297, 298 345 910, 911 ΑΚ, δηλαδή ότι κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή γεννάται ευθύνη της εναγομένης να αποδώσει στον ενάγοντα κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού την ωφέλεια που περιήλθε σε αυτήν εξαιτίας της παραγραφής της αδοκοπραξίας. Ακολούθως, και αφού απέρριψε ως μη νόμιμο το ισχυρισμό περί καταχρηστικής ασκήσεως της αγωγής (281 ΑΚ), υπεισερχόμενο στην εξέταση της ως άνω ιστορικής και νομικής βάσης της αγωγής έκανε αυτήν (αγωγή) δεκτή ως βάσιμη κατ ουσίαν και, αφού προσδιόρισε παρεμπιπτόντως

κατά δίκαιη και εύλογη κρίση (371 ΑΚ) την τιμή του γάλακτος σε 0,40 ευρώ ανά κιλό, ακολούθως αναγνώρισε την υποχρέωση της εναγόμενης να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των 63.706,80 ευρώ (δεύτερη επικουρική χρηματική βάση) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της έκδοσης εκάστου τιμολογίου πωλήσεως και μέχρι την εξόφληση, καταδικάζοντας την εναγόμενη σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία προσδιόρισε στο ποσό των 1.950 ευρώ. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα με την κρινομένη έφεσή της, η οποία περιλαμβάνει 5 λόγους που κατέστησαν πλημμελή κατά την άποψή της την εκκαλουμένη, ζητεί δε την εξαφάνισή της ώστε να απορριφθεί καθ ολοκληρίαν η αγωγή του ενάγοντος ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η με το ανωτέρω περιεχόμενο αγωγή παρίσταται ορισμένη, όπως ορθώς έστω και σιγή έκρινε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αφού περιγράφεται σε αυτήν επαρκώς, η αδικοπραξία της εναγομένης (επιμεριζόμενη σε τρεις αυτοτελείς αδικοπρακτικές βάσεις που προπαρατέθηκαν) και η περιελθούσα ωφέλεια εκ της παραγραφής της περιγραφόμενης αυτής αδικοπραξίας, απορριπτομενων των αντίθετων ισχυρισμών της εκκαλούσας

III. 1. Επί του άρθρου 938 ΑΚ

Από τις διατάξεις των άρθρων 904 παρ. 1 εδ. α' του ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια, και 938 του ίδιου κώδικα, που ορίζει ότι όποιος οφείλει αποζημίωση από αδικοπραξία έχει την υποχρέωση, κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, να αποδώσει ό,τι περιήλθε σ' αυτόν, ακόμη και αν η απαίτηση από την αδικοπραξία έχει παραγραφεί, προκύπτει ότι αν από την τέλεση αδικοπραξίας δεν επήλθε μόνο ζημία σε άλλον, αλλά συγχρόνως και ωφέλεια αδικοπραγήσαντος από την περιουσία ή με ζημία του αδικηθέντος, τότε, παρά την παραγραφή της αξίωσης από αδικοπραξία, υφίσταται αξίωση από αδικαιολόγητο πλουτισμό, η οποία υπόκειται εφεξής στη ρύθμιση των άρθρων 904 επ. ΑΚ. Τότε, παρά την πενταετή παραγραφή της αξίωσης προς αποζημίωση από αδικοπραξία (άρθρο 937 του ΑΚ), υφίσταται αξίωση από αδικαιολόγητο πλουτισμό, η οποία υπόκειται εφεξής στη ρύθμιση των άρθρων 904 επ. του ΑΚ, για την απόδοση στον ζημιωθέντα κάθε ωφέλειας που αποκόμισε από την αδικοπραξία εκείνος που αδικοπραγήσε, είτε η ωφέλεια αυτή συνίσταται σε θετική αύξηση, είτε σε μη ελάττωση της περιουσίας του αδικοπραγήσαντος. Τέτοια ωφέλεια υπάρχει, επομένως, και όταν ο αδικοπραγήσας εξοικονόμησε από την αδικοπραξία δαπάνη στην οποία θα προέβαινε αν δεν τελούσε την αδικοπραξία και όχι μόνο όταν στον αδικοπραγήσαντα περιήλθε ορισμένο περιουσιακό στοιχείο από την περιουσία του αδικηθέντος, προς απόδοση τούτο (ΟΛΑΠ 427/1964). Και τούτο διότι σκοπός της διάταξης του άρθρου 938 ΑΚ είναι ν' αποδώσει ο αδικοπραγήσας στον αδικηθέντα, μέχρι του ποσού της ζημίας που ο τελευταίος υπέστη από την αδικοπραξία, την αντίστοιχη ωφέλεια που ο ίδιος απέκτησε από αυτήν, ώστε να μη παραμείνει σε αυτόν η ωφέλεια επί ζημιά του αδικηθέντος. Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι για να τύχουν εφαρμογής οι προπαρατεθείσες διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού και να αποτελέσουν βάση αγωγής, πρέπει να συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας, να έχει παραγραφεί η εξ αυτής αγωγή (άρθρο 937 ΑΚ) και να συντρέχουν και οι προϋποθέσεις, ως άνω, εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού (ΟΛΑΠ 2/2019, ΑΠ 755/2021, ΑΠ 359/2020, ΑΠ 275/2011). Η αξίωση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, από

άποψη ουσιαστικού δικαίου είναι επιβοηθητική, ασκούμενη όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση αξίωσης από σύμβαση ή αδικοπραξία, αφού σε αντίθετη περίπτωση δεν δύναται να γίνει λόγος για έλλειψη νόμιμης αιτίας. Αν όμως η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ), υπό την αίρεση της απόρριψης της κύριας βάσης από σύμβαση ή αδικοπραξία, τότε για την πληρότητα της επικουρικής αυτής αγωγής, αν μεν η κύρια βάση στηρίζεται στη σύμβαση, πρέπει να γίνεται στο αγωγικό δικόγραφο απλή επίκληση της ακυρότητας της σύμβασης, αν δε η κύρια βάση στηρίζεται στην αδικοπραξία, τότε πρέπει να αναφέρεται μόνον η ωφέλεια που αποκόμισε ο εναγόμενος από την αδικοπραξία, αφού η παραγραφή της σχετικής αξίωσης απόκειται στον εναγόμενο να την προτείνει κατ' ένσταση (άρθρο 277 Α.Κ.), ώστε μετά την απόσβεση της κύριας αξίωσης από αδικοπραξία να ενεργοποιηθεί η από το άρθρο 938 Α.Κ. επικουρική αγωγική αξίωση για το περιεχόμενον στον αδικοπραγήσαντα και να δημιουργηθεί η υποχρέωση του δικαστηρίου να εξετάσει την ουσιαστική βασιμότητά της (ΑΠ 2 8/2010, ΑΠ 2122/2014, Εφειρ 592/2022 ΕφΑΘ 4131/2021, όλες σε ΤΝΠ Νόμος).

2. Επί τους προσδιορισμούς της παροχής κατά δίκαιη κρίση (371 ΑΚ) Κατά τη διάταξη του άρθρου 371 του Α.Κ. «αν ο προσδιορισμός της παροχής ανατέθηκε σε έναν από τους συμβαλλομένους ή σε τρίτον, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι ο προσδιορισμός πρέπει να γίνει με δίκαιη κρίση. Αν δεν έγινε με δίκαιη κρίση ή βραδύνει γίνεται από το δικαστήριο». Με τη διάταξη του πρώτου εδαφίου του εν λόγω άρθρου, που αποτελεί ειδική έκφραση των αρχών της καλής πίστης, παρέχεται η δυνατότητα, η οποία απορρέει από την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων (άρθρο 361 του Α.Κ.), ανάθεσης του προσδιορισμού της παροχής σε κάποιον από τους συμβαλλομένους ή σε τρίτον, ο οποίος υποχρεούται να προβεί στον προσδιορισμό της παροχής, εν αμφιβολία, με δίκαιη κρίση. Η διάταξη αυτή, όπως και οι επόμενες (372 και 373 του Α.Κ.) εφαρμόζονται, όταν, συμβατικά, ανατέθηκε ο προσδιορισμός της παροχής σε συμβαλλόμενο ή τρίτο και όχι, όταν διάταξη νόμου ορίζει τον τρόπο και το πρόσωπο, το οποίο θα προβεί στον προσδιορισμό της παροχής. Η κατά τις ανωτέρω διατάξεις «αοριστία της παροχής» μπορεί να αφορά στο τί οφείλει ο οφειλέτης ή στο πως θα εκπληρώσει την παροχή ή στο πότε ή πού θα την εκπληρώσει ή, ακόμα, στο τρόπο της μετέπειτα εξελίξεως της παροχής και δεν είναι δυνατή η αναπλήρωση της αοριστίας με την ερμηνεία, δηλαδή, όταν, κατά την κατάρτιση της σύμβασης, το περιεχόμενο της παροχής δεν προσδιορίστηκε πλήρως, κατ' είδος, ποσότητα και χρόνο παράδοσης. Ο προσδιορισμός της παροχής μπορεί να ανατεθεί με τη σύμβαση είτε σε έναν από τους συμβαλλόμενους είτε σε τρίτο. Ο τρίτος μπορεί να είναι κάθε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, που δεν αποτελεί υποκείμενο της ενοχικής σχέσης, το οποίο πρέπει να προσδιορίσει την παροχή, σε περίπτωση αμφιβολίας, κατά δίκαιη κρίση. Από τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου του ως άνω άρθρου προκύπτει ότι η εφαρμογή του εκτείνεται στις συμβατικές ενοχές. Προϋποθέσεις εφαρμογής του ως άνω άρθρου είναι η ύπαρξη αοριστίας της παροχής, η οποία πρέπει να είναι ηθελημένη και υφίσταται, υπό την έννοια ότι, κατά την κατάρτιση της σύμβασης και μετά τη σύσταση της ενοχής, το περιεχόμενο της παροχής δεν προσδιορίστηκε πλήρως στη σύμβαση κατ' έκταση, χρόνο, τόπο και τρόπο καταβολής, είδος, βάρος ή κατ' άλλα στοιχεία και δεν είναι δυνατή η αναπλήρωση της αοριστίας αυτής με την ερμηνεία κατά τις διατάξεις των άρθρων 173 και 200 ΑΚ. Όρος

εφαρμογής του πιο πάνω άρθρου είναι, όχι μόνο η ύπαρξη της ως άνω αοριστίας της παροχής, αλλά και η ανάθεση με τη σύμβαση της συμπληρώσεώς της, δια του προσδιορισμού της παροχής σε έναν από τους συμβαλλόμενους ή σε τρίτο, έναν ή περισσότερους, φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Επίσης, ο προσδιορισμός της παροχής δύναται να συμφωνηθεί ότι αφήνεται στην κρίση και των δύο συμβαλλόμενων μερών. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το δεύτερο εδάφιο του ως άνω άρθρου 371 του Α.Κ., αν ο προσδιορισμός της παροχής δεν έγινε (από το συμβαλλόμενο ή τον τρίτο) κατά δίκαιη κρίση ή αυτός, στον οποίο ανατέθηκε ο προσδιορισμός, βραδύνει ή αρνείται ή αδυνατεί, ανεξαρτήτως υπαιτιότητας, τότε ο προσδιορισμός αυτός της αόριστης παροχής γίνεται από το δικαστήριο (Ολ. Α.Π. 678/1977). Το δικαστήριο επιλαμβάνεται, μετά από αγωγή του ή των συμβαλλόμενων, υποκαθιστά δε εκείνον, στον οποίο είχε ανατεθεί το δικαίωμα του προσδιορισμού της παροχής, όταν αυτός προέβη στον προσδιορισμό με κρίση άδικη ή αν βραδύνει ή αρνείται ή αδυνατεί προς τούτο. Επίσης, το δικαστήριο επιλαμβάνεται, μετά από αγωγή και όταν ο προσδιορισμός της παροχής ανατέθηκε στη δίκαιη κρίση και των δύο μερών και το ένα αρνείται ή βραδύνει να αποδεχθεί τις απόψεις του άλλου. Η απόφαση του δικαστηρίου, κατά το ως άνω εδ. 2 του άρθρου 371 του Α.Κ., που είναι προσδιοριστική της παροχής, συμπληρώνει τη σύμβαση ως προς την αοριστία της παροχής, υποκαθιστώντας τη βούληση των συμβαλλόμενων και είναι διαπλαστικού χαρακτήρα, με αναδρομική δύναμη. Ο ενάγων πρέπει να επικαλεστεί την αοριστία της παροχής, να καθορίσει πού έγκειται αυτή και ότι, κατά την έννοια της σύμβασης, πρέπει αυτή να συμπληρωθεί. Πρέπει, επίσης, να επικαλεστεί ότι ο προσδιορισμός της αόριστης παροχής αφέθηκε σε μεταγενέστερη συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών και το ένα από αυτά αρνείται να συμπράξει ή αφέθηκε, με κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων στη δίκαιη και όχι απόλυτη κρίση τρίτου, του οποίου η κρίση δεν είναι δίκαιη ή ότι αυτός βραδύνει, αρνείται ή αδυνατεί, οπότε επιλαμβάνεται το δικαστήριο, η απόφαση του οποίου είναι προσδιοριστική της αόριστης παροχής και συμπληρώνει τη σύμβαση, άλλως, δεν επιτρέπεται ανάμειξη του δικαστηρίου (ΑΠ 23/2022, Α.Π. 143/2019, Α.Π.1114/2018, Α.Π. 1769/2017, Α.Π. 162/2017, Α.Π. 650/2016, Α.Π. 403/2016). Εξάλλου πριν από τον προσδιορισμό αυτό δεν υπάρχει γεννημένη αξίωση προς παροχή και συνακόλουθα δεν δημιουργείται υπερημερία του οφειλέτη από τη μη πληρωμή, αφού δεν υφίσταται προσδιορισμένη εκπληρώσιμη παροχή και συνεπώς, δεν έχει εφαρμογή ούτε το άρθρο 345 ΑΚ (ΑΠ 1296/2019, ΑΠ 1114/2018, ΑΠ 650/2016, 533/2016, ΕφΑΘ 218/2022 όλες σε ΤΝΠ Νόμος). Ως δίκαιη κρίση ή κρίση αγαθού ανδρός θεωρείται η κρίση του ελευθέριος δικάζοντος εντός του σκοπού της ενοχής και δη της σύμβασης και εντός των συγκεκριμένων μεταξύ των μερών περιστάσεων. Για το σχηματισμό δε της δίκαιης κρίσης πρέπει από τη σύμβαση να προκύπτει κάποια βάση ή αφετηρία για τέτοια κρίση ως λ.χ. ο δια της συμβάσεως επιδιωκόμενος σκοπός των μερών ή η συνολοποιηθείσα αντιπαροχή (ΑΠ 403/2016, ΑΠ 1879/2013, ΕφΑΘ 218/2022, όλες σε ΤΝΠ Νόμος).

3 Δεδικασμένο απορρίπτον από απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού υπό την ισχύ του καταργηθέντος αλλά ισχνόντος στον επί δικό χρόνο Ν 703/1977 Από τα άρθρα 14 και 15 του ν. 703/1977 (που ίσχυε κατά τον επίδικο χρόνο και πλέον έχει καταργηθεί δυνάμει του άρθρου 51 του ν. 3959/2011), αλλά και από τα ήδη ισχύοντα άρθρα 30-32 του ν. 3959/2011 που προβλέπουν ότι οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού μπορούν να προσβληθούν με

προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και οι αποφάσεις του τελευταίου με αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικράτειας, προκύπτει ότι κατ' αρχήν οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού συνιστούν απλώς ατομικές διοικητικές πράξεις, αποφάσεις διοικητικής αρχής και συνεπώς δεν προσλαμβάνουν ισχύ δεδικασμένου ούτε δεσμεύουν τον πολιτικό δικαστή (Μαρίνος, Μερικές παρατηρήσεις για τη διοικητική διαδικασία, στα πλαίσια του ν. 703/1977 κατά των περιορισμών του ανταγωνισμού, ΕλλΔ/νη 1992/1402-1410 ιδίως σελ 1404, Βλάσσης, Η Επιτροπή Ανταγωνισμού και η επιβολή από αυτή χρηματικών κυρώσεων για την παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού, Δ. 34. 1301-1315, ιδίως σελ. 1303, βλ και Κονδύλη, Το Δεδικασμένο, Β` έκδοση, σελ 103 ως προς το ότι δεν παράγουν δεδικασμένο οι πράξεις των διοικητικών αρχών). Ειδικότερα κατά τη διάταξη του ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο αλλά πλέον κατηργημένου άρθρου 18 παρ 1 εδ. α` του ν. 703/1977, αλλά και του επαναλαμβανόντος αυτή και ήδη ισχύοντος άρθρου 35 παρ 1 του ν. 3959/2011, οι αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου και του Συμβουλίου της Επικράτειας που εκδίδονται κατόπιν προσφυγής κατά των αποφάσεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, σύμφωνα με τους ως άνω νόμους, έχουν ισχύ δεδικασμένου, ενώ αν δεν ασκήθηκε (εμπροθέσμως) προσφυγή, οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού και του Υπουργού Εμπορίου ελέγχονται από τα δικαστήρια ως προς το κύρος των, μόνο παρεμπιπτόντως". Στην παρ 2 του ιδίου πλέον κατηργημένου αλλά ισχύοντος στον ένδικο χρόνο άρθρου 18 παρ 1 εδ. α` του ν. 703/1977, προβλεπόταν ότι με την επιφύλαξη των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, τα δικαστήρια κάθε δικαιοδοσίας, επομένως και τα πολιτικά μπορούσαν να κρίνουν παρεμπιπτόντως το κύρος των συμφωνιών και αποφάσεων, καθώς και την ύπαρξη απαγορευμένης εναρμονισμένης πρακτικής κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 ή κατά το άρθρο 81 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης κατά το άρθρο 2 ή κατά το άρθρο 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή την καταχρηστική εκμετάλλευση σχέσης οικονομικής εξάρτησης κατά το άρθρο 2α Ν 703/1977 καθώς και ότι με την κρίση αυτή δεν δεσμεύονται η Επιτροπή Ανταγωνισμού, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών και το Συμβούλιο της Επικράτειας, όταν κρίνουν με βάση τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Από την παράθεση των ως άνω διατάξεων συνάγεται ότι: α) Ως ήδη ελέχθη η απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού κατ' αρχήν συνιστά απλώς ατομική διοικητική πράξη της διοικητικής αρχής και συνεπώς δεν προσλαμβάνει αφ' εαυτού της ισχύ δεδικασμένου ούτε δεσμεύει τον πολιτικό δικαστή, β) Τα πολιτικά δικαστήρια, αν δεν έχει εισέτι εκδοθεί απόφαση από την Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορούν παρεμπιπτόντως να εξετάζουν το κύρος των συμφωνιών μεταξύ διαφόρων επιχειρήσεων και το αν αυτές συνιστούν απαγορευμένη εναρμονισμένη πρακτική ή αν ενέχουν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης ή καταχρηστική εκμετάλλευση σχέσης οικονομικής εξάρτησης, η δε απόφασή του δεν δεσμεύει ούτε την Επιτροπή Ανταγωνισμού, ούτε το επιληφθέν κατόπιν προσφυγής Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, ούτε το επιληφθέν κατόπιν ασκήσεως αναίρεσεως Συμβούλιο της Επικράτειας, γ) Αν έχει ήδη εκδοθεί απόφαση τη Επιτροπής Ανταγωνισμού και κατά της απόφασης αυτής ασκηθεί ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου προσφυγή, και ακολούθως κατά της απόφασης του Διοικητικού Εφετείου ασκηθεί αίτηση αναίρεσης ενώπιον του ΣΤΕ τότε οι αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών έχουν ισχύ δεδικασμένου. Κρίσιμο εν προκειμένω είναι το θέμα της εμβέλειας του δεδικασμένου αυτού και το τι η εμβέλεια αυτή

καταλαμβάνει. Επί του θέματος αυτού θα πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα: Κατά την γενική αρχή της διάκρισης των δικαιοδοσιών πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων οι αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων δεν αποτελούν δεδικασμένο ως προς τα ζητήματα ιδιωτικού δικαίου που παρεμπιπτόντως εξετάστηκαν, και για τα οποία έχουν δικαιοδοσία κατά τα άρθρα 1 και 2 ΚΠολΔ τα πολιτικά δικαστήρια (ΑΠ 552/2002, Αρμ. 2003/1629, ΕφΑΘ 530/2021 σε ΤΝΠ Νόμος), αλλά δημιουργούν μόνο μεταξύ των διαδίκων τους δεδικασμένο δεσμευτικό για τα πολιτικά δικαστήρια, και μόνο επί του διοικητικής φύσεως ζητήματος που κρίθηκε κυρίως ή παρεμπιπτόντως προς θεμελίωση της κρίσης σχετικά με το κύρος της διοικητικής πράξης (Ολ. ΑΠ 39/1988, ΕλλΔ/νη 1989/1154, ΑΠ 12/2016, ΧρΙΔ 2016/369, ΕφΑΘ 4636/2021, ΕφΑΘ 530/2021 όλες σε ΤΝΠ Νόμος), χωρίς να καλύπτονται τα κριθέντα παρεμπιπτόντως (Κονδύλης, ό.π σ 96). Ειδικά δε έχει κριθεί ότι τα πολιτικά δικαστήρια έχουν δικαίωμα να ελέγξουν παρεμπιπτόντως την κρίση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σχετικά με το εάν μια εναρμονισμένη πρακτική είχε πράγματι βλαπτικές επιπτώσεις στην οικεία αγορά, ενώ αν έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της απόφασεως αυτής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, τότε η απόφαση του τελευταίου αυτού δικαστηρίου (ή η απόφαση του επιληθέντος κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως ΣΤΕ) δεν δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια όταν έρχονται να κρίνουν αγωγή αποζημιώσεως στηριζόμενη στις περί αδικοπραξίας διατάξεις, για την ανόρθωση της περιουσιακής ή μη ζημίας που υπέστη κάθε ζημιωθείς από την παράνομη και αθέμιτη καρτελική πρακτική (βλ ad hoc την ΣΤΕ 1108/2016 απόφαση, που έκρινε ότι ο γαλακτοπαραγωγός δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει με προσφυγή ενώπιον του διοικητικού Εφετείου την υπ' αριθμόν 369/V/2007 απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού που επέβαλε πρόστιμα στις παρανόμως συμπράξασες γαλακτοβιομηχανίες, επικαλούμενος (ο γαλακτοπαραγωγός) ότι το πολιτικό δικαστήριο όταν επιληφθεί επί αγωγής αποζημιώσεως θα δεσμεύεται από τις κρίσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού, διότι, όπως έκρινε το ΣΤΕ με την ως άνω απόφασή του, τα πολιτικά δικαστήρια δεν δεσμεύονται από τις κρίσεις της Επιτροπής όταν επιλαμβάνονται επί σχετικών αγωγών αποζημιώσεως).

4. Αδράνεια του δικαιούχου- κατάχρηση δικαιώματος

Κατά το άρθρο 281 του η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής για να κριθεί η άσκηση του δικαιώματος ως καταχρηστική θα πρέπει να υπάρχει προφανής υπέρβαση των ως άνω ορίων που υφίσταται όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε σε συνάρτηση με αυτή του υπόχρεου (εφόσον όμως του τελευταίου τελεί σε αιτιώδη σχέση με τη συμπεριφορά του δικαιούχου και δεν είναι άσχετη με αυτή) ή η πραγματική, κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά τον μεσολαβήσαντα χρόνο ή οι περιστάσεις που μεσολάβησαν, χωρίς να εμποδίζουν κατά νόμο τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκηση του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού η συμπεριφορά αυτή τείνει στην ανατροπή της κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο, οι οποίες κρίνουν σε

συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση άσκησης του δικαιώματος του (ΟΛΑΠ 8/2001 ΕΛΛΔνη 42.383, ΟΛΑΠ 1/1997 ΕΛΛΔνη 38.534, ΟΛΑΠ 17/95 ΕΛΛΔνη 38.410, ΟΛΑΠ 862/1990 ΕΛΛΔνη 32.501, ΕφΑΘ 2037/2022 όλες σε ΤΝΠ Νόμος). Απαιτείται δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση με εκείνη του υπόχρεου και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του, η μεταγενέστερη δε επιδίωξη από αυτόν ανατροπής της καταστάσεως που δημιουργήθηκε να συνεπάγεται επαχθείς επιπτώσεις για τον υπόχρεο. Επίσης, πρέπει οι πράξεις του υπόχρεου και η κατάσταση πραγμάτων που διαμορφώθηκε υπέρ αυτού να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου, αφού κατά τους κανόνες της καλής πίστης τις συνέπειες που απορρέουν από πράξεις άσχετες προς αυτή συμπεριφορά δεν συγχωρείται να προβάλλονται προς απόκρουση του δικαιώματος (ΟΛΑΠ 62/1990 σε ΤΝΠ Νόμος). Ειδικότερα δε, αντικειμενική καλή πίστη, είναι η ευθύτητα και η εντιμότητα, που υπαγορεύεται σε κάθε άνθρωπο, από τις ανάγκες της κοινωνικής συμβίωσης. Χρηστά ήθη αποτελούν τα κριτήρια κοινωνικής ηθικής, που κρατούν κατά τη γενική αντίληψη των εντίμων και συνετών ανθρώπων. Κοινωνικοοικονομικός σκοπός του ιδιωτικού δικαιώματος είναι το όριο, που ενυπάρχει στο δικαίωμα, από την ανάγκη διαφύλαξης του γενικότερου συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου. Τα αξιολογικά αυτά κριτήρια θέτουν φραγμό στην ιδιοτελή άσκηση του δικαιώματος, εφόσον αυτή έρχεται σε προφανή, δηλαδή έκδηλη αντίθεση προς αυτά (ΑΠ 615/1994 ΕΛΛΔνη 36.340, ΕφΑΘ 2037/2022, ΕφΑΘ 2845/2021 σε ΤΝΠ Νόμος). Εξ αυτού συνάγεται ότι δεν αρκεί η απλή αδράνεια του δικαιούχου επί μεγάλο χρονικό διάστημα, ακόμη και αν δημιούργησε στον υπόχρεο την πεποίθηση ότι το δικαίωμα δεν πρόκειται να ασκηθεί, αλλά απαιτείται μεταξύ άλλων δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα εύλογα, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμα του, έτσι ώστε, η, με τη μεταγενέστερη άσκηση του δικαιώματος, επιδίωξη ανατροπής μιας ήδη διαμορφωθείσας κατάστασης, να συνεπάγεται ιδιαίτερα επαχθείς, για τον υπόχρεο, επιπτώσεις και να προκαλεί έντονη την εντύπωση της αδικίας.

IV Με το πρώτο λόγο έφεσης η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα παραπονείται ότι εσφαλμένως η εκκαλουμένη απόφαση επιστήριξε το νόμιμο της αγωγής στις διατάξεις του άρθρου 938 ΑΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού 904ΑΚ, δοθέντος ότι, πάντα κατά την επιχειρηματολογία της εκκαλούσας, η αξίωση του ενάγοντος πηγάζει από τις μερικότερες συμβάσεις πώλησης του πωλούμενου γάλακτος, επομένως δεν δύναται ο ενάγων να αξιώσει τα αιτούμενα δια της αγωγής ποσά με τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού που είναι επιβοηθητικής φύσης, αφού σε κάθε περίπτωση είχε συναφθεί μεταξύ των μερών έγκυρη σύμβαση πώλησης γάλακτος, η οποία αποκλείει την εφαρμογή των επικουρικών διατάξεων του αδικαιολογήτου πλουτισμού. Ο λόγος αυτός της έφεσης παρίσταται απορριπτέος ως αβάσιμος καθόσον η εναπομείνασα μοναδική νομική βάση, στην οποία κατέληξε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ότι στηρίζεται η αγωγή είναι αυτή του άρθρου 938 ΑΚ που ορίζει ως αποδοτέα κάθε ωφέλεια που αποκόμισε ο αδικοπραγής αν παραγράφηκε η

σε βάρος του αξίωση εξ αδικοπραξίας. Επομένως η αγωγή δεν επιστηρίχθηκε στην ενδοσυμβατική ευθύνη της αγοράστριας εναγόμενης έναντι του πωλητή ενάγοντος για την καταβολή του τμήματος πώλησης του γάλακτος, αφού ο ενάγων καμία αναφορά δεν κάνει στην αγωγή αναφερόμενος στη σύμβαση πώλησης του γάλακτος για να στηρίξει τις επιδιώξεις του, επιλέγοντας (ως έχει δικαίωμα σε περίπτωση συρροής αξιώσεων) να στηρίξει την αγωγή του μόνο, κυρίως άλλως αποκλειστικώς στις περί αδικοπραξιών διατάξεις(και δη στις προαναφερόμενες ειδικές αδικοπρακτικές βάσεις), εις τρόπον ώστε να είναι αστικώς και δικονομικώς αδιάφορο αν πράγματι υπάρχει μεταξύ των μερών έγκυρη σύμβαση πώλησης γάλακτος, αφού ο ενάγων ασκώντας το εκλεκτικό δικαίωμά του αποφάσισε να επιστηρίξει την αγωγή του μόνο στην επικαλούμενη από αυτόν αδικοπραξία της εναγομένης και όχι στη σύμβαση. Περαιτέρω ο ενάγων ισχυριζόμενος ότι αν η κύρια βάση της αγωγής του που στηρίζεται στην αδικοπραξία έχει παραγραφεί τότε διώκει με αυτήν (αγωγή του) μόνον την ωφέλεια που αποκόμισε η εναγόμενη από την σε βάρος του αδικοπραξία, επιδιώκοντας με τον τρόπο αυτό, μετά την απόσβεση της κύριας αξίωσης από αδικοπραξία να ενεργοποιηθεί η από το άρθρο 938 Α.Κ. επικουρική αγωγική του αξίωση για να αιτηθεί το περιεθόν όφελος που αποκόμισε από την αδικοπραξία η εναγόμενη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που κατά την εκτίμηση του αγωγικού δικογράφου κατέληξε στην αυτήν νομική κρίση ορθά εφήρμοσε το νόμο και δη την επικαλούμενη από τον ενάγοντα διάταξη του άρθρου 938 ΑΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 904 επ ΑΚ, απορριπτομένου όθεν του τα αντίθετα διαλαμβανόμενα πρώτου λόγου εφέσεως. Με τον ίδιο λόγο έφεσης (κατά το δεύτερο σκέλος του) η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι με το αγωγικό δικόγραφο εισάγεται αξίωση του ενάγοντος πωλητή για τον καθορισμό της εύλογης τιμής πώλησης και αγοράς του γάλακτος από την εναγόμενη αγοράστρια κατ` άρθρο 371 ΑΚ, στην οποία εναγόμενη αγοράστρια είχε ανατεθεί ο προσδιορισμός του τιμήματος πώλησης του γάλακτος κατά δίκαιη κρίση, η οποία αγωγική αξίωση όμως έχει παραγραφεί κατ` άρθρο 250 αρ 2 ΑΚ, μετά πάροδο πενταετίας από την πώληση κάθε μερικότερης ποσότητας γάλακτος, και επομένως δεν νοείται η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 938 ΑΚ, στην οποία προσέφυγε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο για να επιστηρίξει την αγωγή. Όμως και κατά το σκέλος του αυτό ο πρώτος λόγος έφεσης τυγχάνει απορριπτέος αφού ο ενάγων εστήριξε την αγωγή του στην επικαλούμενη παραγεγραμμένη αδικοπραξία της εναγομένης η οποία μετά ταύτα, πάντα κατά τα ιστορούμενα στην αγωγή, υποχρεούνται να αποδώσει κάθε ωφέλεια που αποκόμισε εξαιτίας της αδικοπραξίας, για τον υπολογισμό δε της ωφέλειας αυτής, που ως αξίωση είναι ενεργή και δεν έχει παραγραφεί (υποκείμενη στην εικοσαετή παραγραφή-249 ΑΚ) το δικαστήριο θα αναζητήσει αν εξαιτίας της διηγούμενης στην αγωγή αθέμιτης εναρμονισμένης πρακτικής της εναγόμενης με άλλες γαλακτοβιομηχανίες ή της αθέμιτης καταχρηστικής της δεσπόζουσας θέσης της, ή της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της οικονομικής εξάρτησης ου ενάγοντος, το τμήμα της πώλησης του γάλακτος προσδιοριζόμενο κατά δίκαιη κρίση από την εναγομένη (371 ΑΚ) είναι ίδιο με αυτό που θα προσδιοριζόταν από την εναγόμενη και πάλι κατά δίκαιη κρίση, εάν δεν εμφιλοχωρούσε η αδικοπραξία, ώστε αν από την σύγκριση των δύο αυτών οικονομικών μεγεθών προκύπτει επαύξηση της περιουσίας της αδικοπραγήσασας εναγομένης ή αποφυγή μείωσης της περιουσίας της , τότε η διαφορά αυτή συνιστά την επιστρεπτέα ωφέλεια κατά

την 938 ΑΚ Επομένως κάθε αντίθετος ισχυρισμός που περιλαμβάνεται στο πρώτο λόγο έφεσης τυγχάνει απορριπτός.

Με τον δεύτερο λόγο έφεσης κατά τη δέουσα εκτίμησή του η εναγόμενη εκκαλούσα διατείνεται ότι εφόσον εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, τότε υποχρεούται με βάση τις διατάξεις αυτές να αποδώσει στον ενάγοντα αυτούσιο (908 εδαφ α ΑΚ) το πράγμα που έλαβε (δηλαδή να επιστρέφει τον ενάγοντα τις παραδοθείσες ποσότητες γάλακτος), επειδή όμως η αυτούσια απόδοση του πράγματος (του πωληθέντος γάλακτος) είναι αδύνατη, τότε αποδοτέος είναι μεν ο πλουτισμός της, όμως ως τέτοιος νοείται μόνο το κέρδος που αποκόμισε από την μεταπώληση του γάλακτος αλλά και των προϊόντων που κατασκευάστηκαν από το γάλα αυτό και ακολούθως μεταπωλήθηκαν. Επομένως πάντα κατά την ανάπτυξη του δεύτερου αυτού λόγου εφέσεως αποδοτέα είναι η διαφορά (αν υπάρχει) μεταξύ του τιμήματος που κατέβαλε η εναγόμενη εκκαλούσα για να αγοράσει το γάλα, και της τιμής μεταπώλησής του, την οποία όμως διαφορά, υπολογιζόμενη κατά τον τρόπο αυτό δεν αξιώνει ο ενάγων με την αγωγή του, το δε πρωτοβάθμιο δικαστήριο που εξέτασε την αγωγή και αναζήτησε κατά την έρευνα της ουσίας της υπόθεσης τη διαφορά της τιμής αγοράς του γάλακτος που κατέβαλε η εναγόμενη και αυτής που όφειλε να καταβάλει αν δεν εμφιλοχωρούσε η αδικοπραξία, έσφαλε κατά την εκκαλούσα, και ως εκ τούτου η κρίση του πρέπει να εξαφανισθεί. Ούτε όμως και ο δεύτερος αυτός λόγος της έφεσης αξιολογείται ως βάσιμος. Ειδικότερα στην προκειμένη περίπτωση η εξεταζόμενη υπό του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου βάση της αγωγής είναι αυτή του άρθρου 938 ΑΚ (σε συνδυασμό με 904 ΑΚ) δηλαδή με την αγωγή διώκεται να αποδοθεί στον ενάγοντα ό,τι ωφέλεια περιήλθε στην εναγόμενη αγοράστρια εξαιτίας της αδικοπραξίας της, η οποία αδικοπραξία έχει παραγραφεί. Τέτοια ωφέλεια όμως δεν συνιστά η διαφορά μεταξύ του τιμήματος που κατέβαλε η εναγόμενη εκκαλούσα για να αγοράσει το γάλα, και της τιμής μεταπώλησής του (είτε του ιδίου του γάλακτος είτε των προϊόντων που παρασκευάστηκαν από αυτό) και τούτο διότι, το κέρδος που αποκομίζει εναγόμενη και συνίσταται στην διαφορά ανάμεσα στην τιμή αγοράς του γάλακτος και στην τιμή μεταπώλησης του δεν είναι παράνομο κέρδος δηλαδή ωφέλεια προερχόμενη από αδικοπραξία, αφού το κέρδος αυτό (διαφορά ανάμεσα στην τιμή αγοράς και στην τιμή μεταπώλησης) συνιστά το σύνηθες κέρδος κάθε εμπόρου μεταπράτη (όπως η εναγόμενη) και επομένως τη διαφορά αυτή θα την εισέπραττε σε κάθε περίπτωση, είτε εμφιλοχωρούσε η ιστορούμενη στην αγωγή η αδικοπραξία είτε όχι. Υπό το σκεπτικό αυτό ορθώς ο εναγών αξιώνει τη διαφορά της τιμής αγοράς του γάλακτος που κατέβαλε η εναγόμενη και αυτής που όφειλε να καταβάλει αν δεν εμφιλοχωρούσε η αδικοπραξία, οι δε αντίθετες αιτιάσεις της εναγομένης εκκαλούσας που περιλήφθηκαν στο δεύτερο λόγο έφεσης τυγχάνουν απορριπτές ως αβάσιμες.

Με τον πέμπτο λόγο έφεσης η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα (επαναφέροντας τον πρωτοβαθμίως προταθέντα ισχυρισμό της) παραπονείται για την απόρριψη ως μη νόμιμης της ενστάσεως περί καταχρηστικής ασκήσεως της σε βάρος της αγωγής από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, διατεινόμενη με το εφετήριο ότι από την φερόμενη ως τελεσθείσα αδικοπραξία της (το έτος 2007) μέχρι και την άσκηση της αγωγής (το έτος 2020) παρήλθε μεγάλο

χρονικό διάστημα ο δε ενάγων ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε για την τιμή αγορά του γάλακτος. Πλην όμως τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα δεν καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκηση της παρούσας αγωγής, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, ούτε η συμπεριφορά αυτή του ενάγοντος τείνει στην ανατροπή μιας κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, ούτε συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για την υπόχρη εναγόμενη, ενώ επίσης δεν περιγράφεται καμία πράξη του ενάγοντα, από την οποία να έχει δημιουργηθεί στην υπόχρη εναγόμενη η εύλογη πεποίθηση ότι ο ενάγων δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του, χωρίς να αρκεί προς τούτο το γεγονός ότι ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε για την τιμή του πωλούμενου γάλακτος όπως ορθώς έκρινε και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο υπό παρεμφερή αιτιολογία, απορριπτομένου με την αιτιολογία αυτή του πέμπτου λόγου έφεσης ως αβασίμου.

V. Από την εκτίμηση των προσκομισθέντων ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εγγράφων των διαδικών, που προσκομίζονται μετά νομίμου επικλήσεως, τη με αριθμό/8-2-2021 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ενώπιον της συμβολαιογράφου Γρεβενών που ελήφθη επιμελεία του ενάγοντος και ήδη εφεσιβλήτου μετά από προηγούμενη νομότυπη κλήση της εναγομένης εκκαλούσας (βλ την από 1-2-2021 κλήση εξέτασης μαρτύρων επιδοθείσα με την υπ' αριθμόν/2021 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών), την με αριθμό/22-3-2021 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα που ελήφθη επιμελεία της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας μετά από προηγούμενη νομότυπη κλήση του ενάγοντος εφεσιβλήτου (βλ την από 16-3-2021 κλήση εξέτασης μαρτύρων επιδοθείσα με την υπ' αριθμόν /17-3-2022 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Πειραιά με έδρα το Πρωτοδικείο Πειραιά), καθώς και των κάτωθι αναφερμένων ένορκων βεβαιώσεων που ελήφθησαν στα πλαίσια άλλης δίκης, συνεκτιμωμένων μετά ταύτα ως δικαστικών τεκμηρίων και δη της υπ' αριθμόν/23-12-2020 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ενώπιον της συμβολαιογράφου Θήβας της υπ' αριθμόν/21-9-2009 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ενώπιον του Ειρηνοδίκη Κοζάνης, της υπ' αριθμόν/21-9- 2009 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ενώπιον ομοίως του Ειρηνοδίκη Κοζάνης, της υπ' αριθμόν/21-9-2009 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ενώπιον του Ειρηνοδίκη Κοζάνης, της υπ' αριθμόν/15-4-2009 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ενώπιον της συμβολαιογράφου Γρεβενών, την από 13-2-2023 Γνωμοδότηση του Καθηγητή και την από 2-1- 2023 γνωμοδότηση του Καθηγητή που εισφέρονται από την εναγόμενη εκκαλούσα κατ' άρθρο 390 ΚΠολΔ αποδεικνύονται τα ακόλουθα ουσιώδη για την ένδικη υπόθεση πραγματικά περιστατικά:

Ο ενάγων, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα εκτεινόμενο από τον Μάιο του έτους 2001 έως τον Σεπτέμβριο του έτους 2007, διατηρούσε μονάδες εκτροφής 40 περίπου γαλακτοπαραγωγικών αγελάδων στην περιοχή της Γρεβενών Κοζάνης. Η εναγομένη ανώνυμη εταιρία, κατά τον ίδιο χρόνο, δραστηριοποιείτο επιχειρηματικά στον τομέα της

παραγωγής και διαθέσεως στην ελληνική αγορά φρέσκου παστεριωμένου γάλακτος και εν γένει γαλακτοκομικών και τυροκομικών προϊόντων. Δυνάμει μερικότερων διαδοχικών ατύπων ατομικών συμβάσεων πώλησης άλλως αποκλειστικής προμήθειας γάλακτος, αορίστου χρόνου, οι οποίες καταρτίστηκαν μεταξύ του ενάγοντος εφεσιβλήτου και της ανωτέρω εναγομένης εκκαλούσας εταιρείας ο ενάγων ως γαλακτοπαραγωγός ανέλαβε την ενοχική υποχρέωση να πωλεί και να παραδίδει αποκλειστικά στην εναγομένη εταιρεία, το παραγόμενο στη μονάδα εκτροφής του αγελαδινό γάλα. Ειδικότερα ο ενάγων παραγωγός γάλακτος, προς εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων που είχε αναλάβει έναντι της εναγομένης εκκαλούσας, συνέλεγε και διατηρούσε το παραγόμενο από τις αγελάδες του γάλα σε παγολεκάνες, τις οποίες του προμήθευε η εναγομένη εταιρεία, η δε τελευταία, παραλάμβανε τις παραδιδόμενες από αυτόν (ενάγοντα) ποσότητες γάλακτος, με δικό της όχημα, καθημερινά, αφού προηγούμενα υπάλληλοι αυτής ελάμβαναν δείγμα του πωληθέντος γάλακτος. Κατά την παραλαβή εκάστης ποσότητας γάλακτος, ο οδηγός του οχήματος της εναγομένης, ενεργών ως βοηθός εκπληρώσεως εξέδιδε δελτίο αποστολής, το δε τίμημα της πωλήσεως κατέβαλε η εναγομένη στον ενάγοντα, εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, για τη συνολική ποσότητα πωληθέντος γάλακτος του αμέσως προηγούμενου μηνός, ότε και εξέδιδε το αντίστοιχο τιμολόγιο πωλήσεως, άλλοτε από τον παραγωγό και άλλοτε από την εναγομένη. Τα δελτία αποστολής και τα έντυπα του μετρητή, καταχωρίζονταν σε καρτέλα του ενάγοντος - παραγωγού, την οποία τηρούσε η εναγομένη. Η τιμή πωλήσεως (το τίμημα) των παραδιδόμενων ποσοτήτων γάλακτος από τον ενάγοντα στην εναγομένη, δεν καθορίστηκε επαρκώς και εξ αρχής από τους συμβαλλομένους (fixed price), αλλά ο προσδιορισμός αυτής ανατέθηκε στην εναγομένη εκκαλούσα εταιρεία, η οποία όφειλε να προσδιορίσει την τελική τιμή της αγοράς του πωλούμενου γάλακτος από τον ενάγοντα λαμβάνοντας ως δεδομένη μια βασική τιμή, η οποία ήταν διαφορετική ανά περιοχή, με συνεκτίμηση των κάτωθι παραγόντων: α) της ποιότητας του γάλακτος, β) της παραδιδόμενης ποσότητας, γ) της αποστάσεως της μονάδας εκάστου εκ των εναγόντων - παραγωγών από το σταθμό συγκεντρώσεως γάλακτος, δ) του μεγέθους της κτηνοτροφικής μονάδας εκάστου των εναγόντων, ε) των προοπτικών αναπτύξεως της μονάδας και στ) της εποχικότητας. Καθ' όσον αφορά στον καθορισμό της ποιότητας του γάλακτος, κρίσιμα στοιχεία αποτελούσαν η περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες και λίπη, η μικροβιολογική κατάσταση και τα περιεχόμενα στο γάλα σωματικά κύτταρα. Για την παρακολούθηση των ανωτέρω στοιχείων, η εναγομένη εκκαλούσα προέβαινε σε τακτικές δειγματοληψίες από τις μονάδες των συνεργαζομένων κτηνοτροφών, μεταξύ αυτών και του ενάγοντος και βάσει των αποτελεσμάτων αυτών, χωρούσε ο καθορισμός της τελικής τιμής παραγωγού. Ειδικότερα, η εναγομένη, εκκαλούσα ήδη προ της ενάρξεως της συνεργασίας της με τον ενάγοντα και δη ήδη από το έτος 1997, τηρούσε συγκεκριμένη σύνθετη διαδικασία, την οποία κατονόμαζε ως «Διαδικασία Αξιολογήσεως Προμηθευτών Διασφαλίσεως Ποιότητας» και η οποία, όπως η ίδια εκθέτει, είχε ενταχθεί στο σύστημα διασφαλίσεως ποιότητας (ISO). Κατά τη διαδικασία αυτή, η εφαρμογή της οποίας ήταν γνωστή στον ενάγοντα παραγωγό, η τελική τιμή πωλήσεως του παραγόμενου γάλακτος αποτελούσε συνάρτηση της βασικής τιμής και της περιεκτικότητας του γάλακτος σε λίπος, αντιβιοτικά και νερό, πλέον του αναλογούντος «πριμ ποσότητας», το οποίο διαφοροποιείτο αναλόγως της παραδιδόμενης από τον παραγωγό ποσότητας, πλέον του

αναλογούντος «πριμ ποιότητας», το οποίο με τη σειρά του διαμορφώνεται αναλόγως με την περιεκτικότητα σε Ο.Μ.Χ. (Ολική Μικροβιακή Χλωρίδα), Σ.Κ. (Σωματικά Κύτταρα) και αντιβιοτικά, σε συνάρτηση και με το Σ.Π. (Σημείο Πήξεως). Ειδικότερα, όπως αναφέρει η εναγομένη στη σελίδα 17 και 18 των προτάσεων που κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου επαναφέροντας τους αντίστοιχους ισχυρισμούς που είχε προτείνει και πρωτοδίκως: α) στην «Ποιότητα ΑΑ» κατέτασε το γάλα, το οποίο πληρούσε τις εξής προδιαγραφές: Ο.Μ.Χ. <50.000, Σ.Κ. <200.000, μηδενικά αντιβιοτικά και νερό, β) στην «Ποιότητα Α» κατέτασε το γάλα, το οποίο πληρούσε τις εξής προδιαγραφές: Ο.Μ.Χ. <100.000, Σ.Κ. <400.000, μηδενικά αντιβιοτικά και νερό, γ) στην «Ποιότητα Β» κατέτασε το γάλα, το οποίο πληρούσε τις εξής προδιαγραφές: Ο.Μ.Χ. > 100.000, Σ.Κ. > 400.000, μηδενικά αντιβιοτικά και νερό, και δ) στην «Ποιότητα Γ» κατέτασε τις λοιπές ποσότητες γάλακτος. Το «πριμ ποιότητας» διαμορφώνεται ως εξής: α) για την κατηγορία ΑΑ, + 20 Δραχμές/κιλό, β) για την κατηγορία Α, + 10 Δραχμές/κιλό, γ) για την κατηγορία Β, + 5 Δραχμές/κιλό και δ) για την κατηγορία Γ, μηδενικό πριμ. Το «πριμ ποσότητας» διαμορφώνεται ως εξής: α) για ποσότητα έως 1.500 κιλά, μηδέν, β) για ποσότητα από 1.501 έως 3.000 κιλά, μηδέν, γ) για ποσότητα από 3.001 κιλά έως 6.000 κιλά, μηδέν, δ) για ποσότητα 6.001 έως 12.000 κιλά, 2 Δραχμές/κιλό, ε) για ποσότητα 12.001 έως 24.000 κιλά, 4 Δραχμές/κιλό, στ) για ποσότητα 24.001 έως 36.000 κιλά, 6 Δραχμές/κιλό, ζ) για ποσότητα από 36.001 έως 60.000 κιλά, 9 Δραχμές/κιλό, η) για ποσότητα 60.001 έως 100.000 κιλά, 12 Δραχμές/κιλό και θ) για ποσότητα άνω των 100.000 κιλών, 15 Δραχμές/κιλό. Περαιτέρω, προεβλέποντο οι εξής ποινές: α) «Ποινή Αντιβιοτικών»: ανεξαρτήτως συνθέσεως ή άλλων χαρακτηριστικών, όταν το γάλα κατατάσσεται στην κατηγορία (Γ). Εάν εντοπιζόταν δεύτερη φορά με αντιβίωση, χωρούσε αφαίρεση 5 Δραχμών/κιλό για τη συγκεκριμένη ποσότητα, εάν εντοπιζόταν τρίτη φορά με αντιβίωση, χωρούσε αφαίρεση 5 Δραχμών/κιλό για ολόκληρο την ποσότητα του μηνός, ενώ εάν εντοπιζόταν αντιβίωση για τέταρτη φορά εντός τριών μηνών, χωρούσε διακοπή συνεργασίας με το συγκεκριμένο παραγωγό και β) «Ποινή Νερού»: ποσότητα νερού = <4,5%, ανεξαρτήτως συνθέσεως ή άλλων χαρακτηριστικών, όταν το γάλα κατατάσσεται στην κατηγορία (Γ). Εάν εντοπιζόταν δεύτερη φορά με νερό, χωρούσε αφαίρεση 2 Δραχμών/κιλό για τη συγκεκριμένη ποσότητα, εάν εντοπιζόταν τρίτη φορά με νερό, χωρούσε αφαίρεση 2 Δραχμών/κιλό για ολόκληρη την ποσότητα του μηνός, ενώ εάν εντοπιζόταν νερό για τέταρτη φορά εντός δύο μηνών, χωρούσε διακοπή συνεργασίας με το συγκεκριμένο παραγωγό. Καθ' όσον αφορά στο λίπος, αυτό υπολογιζόταν αναλόγως της λιποπεριεκτικότητας ως εξής: α) < 3,5 = - 1 Δραχμή/0,1%- λίπος, β) 3,5 - 3,7 = 0 Δραχμές και γ) > 3,7 = + 1 Δραχμή/0,1% λίπος. Τέλος η Βασική Τιμή του πωλουμένου γάλακτος υπολογιζόταν βάσει του τύπου: Χ Δραχμές/κιλό και η (τελική) Τιμή βάσει του τύπου: Βασική Τιμή + Λίπος + Πριμ Ποσότητας + Πριμ Ποιότητας - Ποινή Αντιβιοτικών + - Ποινή Νερού. Το σύστημα αυτό για τον καθορισμό του τιμήματος του πωλούμενου γάλακτος εφαρμόσε η εναγομένη και στην περίπτωση του ενάγοντος όπως η ίδια εκθέτει στις προτάσεις της. Τα εν λόγω κριτήρια για τον καθορισμό της τιμής του πωλούμενου γάλακτος (της Βασικής Τιμής λαμβανομένης υπόψη της λιποπεριεκτικότητας, της ποιότητας, της ποσότητας και των ποινών αντιβιοτικών ή νερού) είναι μεν αντικειμενικά, πλην όμως δεν καθιστούν την παροχή (το οφειλόμενο τίμημα) της αγοράστριας εναγομένης ορισμένη, ούτε η ανεύρεση αυτής ήταν ένας απλός μαθηματικός

υπολογισμός, όπως υπολαμβάνει (η εναγομένη) με τον τέταρτο λόγο της ένδικης εφέσεώς της, διότι αυτά (κριτήρια), αποτελούσαν παραμέτρους καθορισμού της τελικής τιμής, η οποία τελική τιμή δεν ηδύνατο να είναι γνωστή εξ αρχής, αλλά ούτε και εκ των προτέρων προσδιορίσιμη από τον ενάγοντα - παραγωγό, ο οποίος εγνώριζε μεν, πλην όμως εξ αντικειμένου δεν ήταν σε θέση να ελέγχει τους όρους ορθής εφαρμογής της προπεριγραφομένης διαδικασίας ελέγχου με δικά του μέσα για κάθε παραδιδόμενη από αυτόν ποσότητα γάλακτος. Ακριβώς δε για τον λόγο αυτό, ο προσδιορισμός της παροχής της εναγομένης (ήτοι του τιμήματος) ανατέθηκε εκ των πραγμάτων σε αυτή, και δεν ήταν εξ αρχής προσδιορισμένη και γνωστή, παρά τα αντίθετα επιχειρήματα του τέταρτου λόγου έφεσης (σελ 11 του εφετηρίου). Μάλιστα ακόμη και η βασική τιμή του γάλακτος δεν ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας των διαδίκων, αλλά και αυτή (βασική τιμή) επί της οποίας υπολογίζονταν τα ανωτέρω ποσοστά, είχε αφεθεί στην δίκαιη κρίση της εναγομένης εκκαλούσα . Τούτο αποδεικνύεται από την μαρτυρική κατάθεση του μάρτυρα, η οποία περιλαμβάνεται στην υπ' αριθμόν/21-9-2009 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Κοζάνης κατά την σαφή κατάθεση του οποίου «...Ηρθε ο Διευθυντής (νοείται της εναγομένης) στο χωριό, είδε τις εγκαταστάσεις και συμφώνησε να αγοράσει γάλα η Την τιμή αγοράς επιφυλάχθηκε να ορίσει η με το πρώτο τιμολόγιο που εκδόθηκε 10 ημέρες μετά τη λήξη του μήνα». Συναφής κατά περιεχόμενο είναι και η μαρτυρία του μάρτυρα, πατέρα του ενάγοντος ο οποίος στην υπ αριθμόν/8-2-2021 ένορκη βεβαίωσή του διαρρήδην καταθέτει ότι«... Δεν συμφωνήθηκε κάποια σταθερή τιμή στο γάλα ανά κιλό αλλά αφέθηκε στην εκάστοτε αγοράστρια εταιρεία να προσδιορίσει την τιμή λαμβάνοντας υπόψη κάποια κριτήρια όπως μεταξύ άλλων ήταν η ποιότητα, η ποσότητα του γάλακτος, και οι συνθήκες ανταγωνισμούΗ αγοράστρια εταιρεία προσδιόριζε την τιμή του γάλακτος ανά κιλό στο τέλος του μηνός ...», Κατόπιν τούτων αποδεικνύεται ότι ο προσδιορισμός της τελικής τιμής αγοράς του γάλακτος αφέθηκε στην εναγόμενη εκκαλούσα, όχι όμως στην απόλυτη κρίση της, όπως καταδεικνύει η ύπαρξη των ανωτέρω παραμέτρων καθορισμού της, τα οποία γνωστοποιούνταν στους συνεργαζόμενους παραγωγούς, άρα και στον ενάγοντα - παραγωγό. Κατά συνέπεια, η εναγομένη όφειλε να προβεί σε καθορισμό της τιμής αγοράς των παραδιδόμενων ποσοτήτων γάλακτος «κατά δίκαια κρίση» (κατ' άρθρο 371 ΑΚ), λαμβάνουσα προσθέτως υπόψη, πέραν των ως άνω παραμέτρων, το σκοπό της συμβάσεως, ο οποίος συνίστατο στην αποκομιδή εύλογου κέρδους δι' έκαστο συμβαλλόμενο μέρος, δεδομένου ότι επρόκειτο για σύμβαση αποκλειστικής εμπορικής συνεργασίας (σχετικά ΑΠ 403/2016 ΤΝΠ Νόμος). Ο τα αντίθετα υποστηριζών τέταρτος λόγος εφέσεως περί του ότι υπήρχε εκ των προτέρων γνωστό συμφωνηθέν τίμημα (361 ΑΚ) πώλησης και αγοράς γάλακτος μεταξύ ενάγοντος και εναγομένης δεν παρίσταται βάσιμος και ως εκ τούτου τυγχάνει απορριπτέος. Περαιτέρω, απεδείχθη ότι καθόλη τη διάρκεια συνεργασίας των διαδίκων που ενδιαφέρει εν προκειμένω (χρονικό διάστημα από 2001 έως 2007) , η εναγομένη αγόραζε από τον ενάγοντα - γαλακτοπαραγωγό το αγελαδινό γάλα κατά μέσο όρο ετησίως σε τιμή κυμαινόμενη ανά κιλό μεταξύ 0,29 λεπτά ευρώ έως 0,35 λεπτά του ευρώ. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την κατάσταση του (πρώην), που προσαρτάται στην αγωγή, και οι τιμές που καταγράφονται σε αυτήν δεν αμφισβητήθηκαν ειδικώς από την εναγόμενη (261ΚΠολΔ) ο ενάγων το έτος 2001 πωλούσε το παραγόμενο από την μονάδα του

γάλα σε τιμή που κυμαινόταν από 0,34 έως 0,35 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2002 σε τιμή που κυμαινόταν ομοίως από 0,34 έως 0,35 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2003 σε τιμή που κυμαινόταν από 0,35 έως 0,36 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2004 σε τιμή που κυμαινόταν από 0,32 έως 0,36 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2005 σε τιμή που κυμαινόταν από 0,31 έως 0,33 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2006 σε τιμή που κυμαινόταν από 0,30 έως 0,29 λεπτά του ευρώ ανά κιλό, το έτος 2007 σε τιμή που κυμαινόταν από 0,34 έως 0,42 λεπτά του ευρώ ανά κιλό. Από τη συγκριτική επισκόπηση της μέσης τιμής πώλησεως γάλακτος, την οποία όριζε εναγόμενη, προκύπτει ότι αυτή (τιμή πώλησης) με την πάροδο των ετών αντί να αυξάνεται όπως είναι λογικό και αναμενόμενο σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες της αγοράς αφού με την πάροδο των ετών συνήθως αναβιβάζεται το κόστος παραγωγής των προϊόντων, αυτή (η τιμή πώλησης) εμφάνιζε σταθερή πτωτική τάση έως και το 2006, τουτέστιν ενώ η τιμή πώλησης το έτος 2001 εκκίνησε από 0,35 λεπτά του ευρώ κατέληξε τελικά το έτος 2006 να προσδιορίζεται στην τιμή των 0,29 λεπτών με εξαίρεση το έτος 2007, που αναβιβάσθηκε στα ίδια επίπεδα. Η κρίση αυτή του δικαστηρίου ενδυναμώνεται και από σειρά προσκομισθέντων από τον ενάγοντα τιμολογίων στα οποία αποτυπώνεται η ανά καιρούς καθορισθείσα τιμή. Ειδικότερα προσκομίζονται: α) το με αριθμό/31-1-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,358 λεπτά του ευρώ, β) το με αριθμό/28-2-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,355 λεπτά του ευρώ, γ) το με αριθμό/31-3-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,358 λεπτά του ευρώ, δ) το με αριθμό/30-4-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,359 λεπτά του ευρώ, ε) το με αριθμό/31-5-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,359 λεπτά του ευρώ, στ) το με αριθμό/30-6-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,358 λεπτά του ευρώ, ζ) το με αριθμό/31-7-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,329 λεπτά του ευρώ, η) το με αριθμό/31-8-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,355 λεπτά του ευρώ, θ) το με αριθμό/30-9-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,358 λεπτά του ευρώ, ι) το με αριθμό/31-10-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,361 λεπτά του ευρώ, ια) το με αριθμό/30-11-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,361 λεπτά του ευρώ, ιβ) το με αριθμό/31- 12-2003 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,361 λεπτά του ευρώ, ιγ) το με αριθμό/31-1-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,329 λεπτά του ευρώ, ιδ) το με αριθμό/29-2-2004 τιμολόγιο

αγοράς της εναγόμενης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,328 λεπτά του ευρώ, ιε) το με αριθμό/31-3- 2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,361 λεπτά του ευρώ, ιστ) το με αριθμό/30-4-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,355 λεπτά του ευρώ, ιζ) το με αριθμό/31-5-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,352 λεπτά του ευρώ, ιη) το με αριθμό/30-6- 2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,355 λεπτά του ευρώ, ιθ) το με αριθμό/31-7-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,352 λεπτά του ευρώ, κ) το με αριθμό/31-8-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,337 λεπτά του ευρώ, κα) το με αριθμό/30-9- 2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,337 λεπτά του ευρώ, κβ) το με αριθμό/31-10-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,355 λεπτά του ευρώ, κγ) το με αριθμό/30-11-2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,346 λεπτά του ευρώ, κδ) το με αριθμό/31-12- 2004 τιμολόγιο αγοράς της εναγομένης στο όνομα του ενάγοντος με αναφερόμενη τιμή πώλησης γάλακτος ανά κιλό ίση με 0,347 λεπτά του ευρώ. Παράλληλα, από τους πίνακες ΕΛΟΓ, υπηρεσία στην οποία, οι γαλακτοβιομηχανίες όφειλαν να αποστέλλουν κάθε μήνα τα τιμολόγια αγοράς από αυτές του αγελαδινού γάλακτος από τους παραγωγούς, οι τιμές αγοράς, διαμορφώνονται ως ακολούθως: Κατά τον μήνα Απρίλιο του 2001, πρώτη ημερομηνία του προσκομιζόμενου πίνακα, η μέση τιμή αγοράς ανά κιλό αγελαδινού γάλακτος από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3253 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3424 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3110 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3609 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3364 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3932 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3377 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3246 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3456 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3546 λεπτών του ευρώ, από την εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3342 λεπτών του ευρώ και τέλος από την εναγόμενη προσδιορίζεται στο ποσό των 0,3440 λεπτών του ευρώ. Εξάλλου, με βάση τους ίδιους ως άνω πίνακες, για το έτος 2003, η ίδια εναγομένη είχε δηλώσει ως μέση τιμή αγοράς από αυτήν του αγελαδινού γάλακτος στην ελληνική αγορά το ποσό των 0,35493 λεπτών του ευρώ. Κατά το ίδιο έτος 2003, η μη διάδικος στην παρούσα δίκη εταιρεία

υπό την επωνυμία «.....» στον ίδιο ως άνω οργανισμό, είχε δηλώσει ότι αγόραζε σταθερά το κιλό αγελαδινού γάλακτος, αντί του ποσού των 0,39 λεπτών ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,35174 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,34069 λεπτών του ευρώ, ενώ η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,35109 λεπτών του ευρώ. Από τους ίδιους πίνακες αποδεικνύεται περαιτέρω ότι κατά το έτος 2004, η εναγομένη εδήλωνε ότι αγόραζε, κατά μέσο όρο, το κιλό αγελαδινού γάλακτος αντί του ποσού των 0,362325 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,39 λεπτών του ευρώ για το διάστημα Ιανουάριο έως Σεπτέμβριο του 2004 και έκτοτε έως και το Δεκέμβριο του έτους 2004 αντί του ποσού 0,41 λεπτών του ευρώ ανά κιλό, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» που άρχισε, κατά τους ίδιους πίνακες, να αγοράζει από παραγωγούς αγελαδινό γάλα από τον Ιούνιο του 2004, αντί του ποσού των 0,41 λεπτών του ευρώ το κιλό για το διάστημα από Ιούνιο έως και Οκτώβριο του ίδιου έτους 2004 και για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2004 αντί του ποσού των 0,3932 και 0,3993 λεπτών του ευρώ αντίστοιχα, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,355425 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,345366 λεπτών του ευρώ και η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,319458 λεπτών του ευρώ. Κατά το έτος 2005, από τους ίδιους πίνακες αποδεικνύεται ότι η εναγομένη, εδήλωνε ότι αγόραζε το κιλό αγελαδινού γάλακτος, κατά μέσο όρο, αντί του ποσού των 0,36510 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,41 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» με ποσό πάνω από το ποσό των ευρώ 0,39 λεπτών του ευρώ, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των ευρώ 0,3534166 λεπτών του ευρώ κατά μέσο όρο το κιλό, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,34565 λεπτών του ευρώ, και η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....» αντί του ποσού των 0,31874 λεπτών του ευρώ. Κατά το έτος 2006, προσκομίζονται αντίστοιχα στοιχεία του ΕΛΟΓ μόνον για τους τρεις πρώτους μήνες από τους οποίους προκύπτει ότι για το εν λόγω έτος 2006, η μέση τιμή αγοράς του κιλού του αγελαδινού γάλακτος που δηλώθηκε υπό της εναγομένης ανήρχετο σε 0,353 λεπτά του ευρώ, υπό της εταιρείας με την επωνυμία «.....» σε 0,41 λεπτά του ευρώ σταθερά κάθε μήνα, υπό της εταιρείας με την επωνυμία «.....» σταθερά κάθε μήνα λίγο πάνω από 0,39 λεπτών του ευρώ, υπό της εταιρείας με την επωνυμία «.....» σε 0,35386 λεπτών του ευρώ και υπό της εταιρείας με την επωνυμία «.....» σε 0,3447 λεπτών του ευρώ, ενώ η εταιρεία με την επωνυμία «.....» δεν εδήλωσε κανένα ποσό. (βλ σκεπτικό της υπ' αριθμόν 3892/2022 αποφάσεως του παρόντος δικαστηρίου) Κατά τους ίδιους πίνακες, κατά το έτος 2003 η μέση τιμή αγοράς αγελαδινού γάλακτος από τις τιμές όλων των εταιριών που εδήλωναν τη μέση τιμή αγοράς ανά μήνα ανήρχετο σε 0,35246 λεπτών του ευρώ για το έτος 2004, στο ποσό των 0,35858 λεπτών του ευρώ για το έτος 2005, και για τους τρεις πρώτους μήνες του έτους 2006, για τους οποίους και μόνον προσκομίζονται στοιχεία, στο ποσό των ευρώ 0,3553(βλ Πίνακα Εξέλιξης Τιμής Γαλακτος ανά Εταιρεία-σχετ 53β ενάγοντος εφεσιβλήτου). Παράλληλα, το αγελαδινό φρέσκο, πλήρες λιπαρών, γάλα της εναγομένης, επωλείτο από τα οικεία καταστήματα ανά λίτρο (το οποίο αντιστοιχεί σε 1,0285 κιλά), τον μήνα Σεπτέμβριο 2004 κατά το ποσό των ευρώ 1,17, τον μήνα Φεβρουάριο 2005 κατά το ποσό των ευρώ 1,22, τον μήνα Σεπτέμβριο 2005 κατά το ποσό των 1,24 ευρώ και τον μήνα

Φεβρουάριο 2006 κατά το ποσό των 1,22 ευρώ. Εξάλλου, κατά τη διάρκεια συνεργασίας των διαδίκων αποδεικνύεται ότι το κόστος των ζωοτροφών, σταδιακά κατ' έτος αυξάνετο, όπως προκύπτει από τις καταθέσεις των μαρτύρων του ενάγοντος, που κατά το πλείστον είναι συνάδερφοί του ή οικεία τους πρόσωπα. Χαρακτηριστική περί τούτου είναι η κατάθεση του μάρτυρα, (πατέρα του ενάγοντος) ο οποίος στην υπ' αριθμόν/8-2-2021 ένορκη βεβαίωσή του αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «... από το έτος 2001 έως και το έτος 2007 υπήρξε αύξηση του πληθωρισμού κατά 20% με 30% αν κρίνω από την εξέλιξη της τιμής των ζωοτροφών, αφού μόνο το καλαμπόκι είχε συνολική αύξηση κατά 70% όλες τις χρονιές, Εξάλλου γνωρίζω ότι τα παραγόμενα από το γάλα τελικά προϊόντα της είχαν αύξηση τουλάχιστον 20 με 30%...». Πλην όμως παρά το ότι αυξανόταν το κόστος παραγωγής του γάλακτος, η τιμή πώλησης του προς την εναγόμενη εκκαλούσα παρέμενε σταθερή αν όχι σταδιακά μειούμενη, γεγονός που δεν δικαιολογείται ευλόγως κατά τους κανόνες της αγοράς, Συνακόλουθα η εναγόμενη, που κατέβαλε για το αγελαδινό γάλα που αγόραζε από τον ενάγοντα συνεχώς μειούμενο τίμημα, που εκκινούσε από το ποσό των 0,35 λεπτών του ευρώ ανά κιλό πωλούμενου γάλακτος το έτος 2001 για να καταλήξει το ποσό των 0,29 λεπτών του ευρώ ανά κιλό πωλούμενου γάλακτος το έτος 2006 δεν προέβη σε καθορισμό της παροχής που όφειλε και δη του τιμήματος αγοράς αγελαδινού γάλακτος από τον ενάγοντα «κατά δικαία κρίση», και ιδίως λαμβάνοντας υπόψη της το σκοπό της επίδικης σύμβασης, ο οποίος συνίστατο, ως προελέχθη, στην αποκομιδή κέρδους, δι' έκαστο συμβαλλόμενο μέρος. Η στάση αυτή της εναγομένης, όπως απεδείχθη, οφείλετο στο ότι αυτή (εναγομένη) ως γαλακτοβιομηχανία συμμετείχε σε οριζόντια συμφωνία με άλλες γαλακτοβιομηχανίες που κατωτέρω θα αναφερθούν με σκοπό τον κοινό καθορισμό μειωμένων τιμών αγοράς του γάλακτος από τους γαλακτοπαραγωγούς και την κατανομή μεταξύ τους των περιοχών εφοδιασμού αγελαδινού γάλακτος ανά την Ελλάδα, ούτως ώστε αφενός μεν να συμπίεσουν στο κατώτατο δυνατό επίπεδο την τιμή του παραγωγόμενου γάλακτος ώστε να παραμείνει σε εξαιρετικώς χαμηλά επίπεδα, τα οποία δεν αντιστοιχούσαν στην τιμή, η οποία θα εδίδετο, εάν λειτουργούσαν οι κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, αφετέρου δε, να καταστήσουν αδύνατη τη μετακίνηση από τη μια γαλακτοβιομηχανία στην άλλη των γαλακτοπαραγωγών, εάν αυτοί αποφάσιζαν να αναζητήσουν υψηλότερες τιμές. Ειδικότερα, απεδείχθη ότι από το μήνα Ιούνιο του έτους 2005, άρχισαν να διαβιβάζονται στη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού, δελτία τύπου σχετικά με διαμαρτυρίες αγελαδοτρόφων και καταναλωτών, ως και πλήθος κοινοβουλευτικών ερωτήσεων αναφορικά με πιθανές στρεβλώσεις στην αγορά γαλακτοκομικών προϊόντων. Κατόπιν τούτων, η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού δρομολόγησε κατά τον μήνα Μάρτιο του έτους 2006, διαδικασία αυτεπαγγέλτου έρευνας σε επιχειρήσεις, δραστηριοποιούμενες στον τομέα της παραγωγής και εμπορίας γαλακτοκομικών προϊόντων, με στόχο τη διερεύνηση τυχόν παραβάσεων των άρθρων 1 και 2 Ν. 703/1977 και άρθρων 81 και 82 της ΣυνθΕΚ στους τομείς της παραγωγής νωπού γάλακτος και της χονδρικής και λιανικής πώλησεως γαλακτοκομικών προϊόντων με πρώτη ύλη το αγελαδινό γάλα, μετά το τέλος της οποίας διαβιβάσθηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού η σχετικώς συνταχθείσα υπ' αριθμόν/15.12.2006 Εισηγήση της ως άνω Υπηρεσίας. Κατόπιν ολοκληρώσεως της προβλεπομένης ακροαματικής διαδικασίας και τη συνεκτίμηση των συλλεγέντων κατά την προηγηθείσα αυτεπάγγελτη έρευνα στοιχείων, εκδόθηκε η υπ' αριθ.

369/V/2007 απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία διαπιστώθηκε η ύπαρξη οριζοντίου συμφωνίας (ήδη από του έτους 2004) μεταξύ της εναγομένης εταιρείας «.....» και των μη διαδίκων στην παρούσα δίκη γαλακτοβιομηχανιών «..... ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ», «ΓΑΛΑΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ », «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ -» και «.....» περί συγκρατήσεως και μείωσης των τιμών αγοράς του νωπού γάλακτος από τους παραγωγούς - κτηνοτρόφους και αποφυγής - περιορισμού των μετακινήσεων των παραγωγών μεταξύ των γαλακτοβιομηχανιών, κατά παράβαση των άρθρων 1 Ν. 703/1977 και 81 ΣυνθΕΚ. Ειδικότερα, διαπιστώθηκε ότι εκπρόσωποι των ανωτέρω ειδικώς μνημονευομένων εταιρειών και δη, οι διευθυντές ζώνης γάλακτος των εν λόγω εταιρειών, οι οποίες, κατά την επίδικη περίοδο απορροφούσαν ποσοστό 56,98% έως 70,49% της, συνολικά στην Ελλάδα, παραγόμενης ποσότητας αγελαδινού γάλακτος, σε συνάντηση την 31-5-2004 στο ξενοδοχείο στην Λάρισα, αποφάσισαν μεταξύ άλλων: α) την αποφυγή μετακίνησης των παραγωγών γάλακτος ανάμεσα στις γαλακτοβιομηχανίες, και (β) την προσπάθεια συγκράτησης των τιμών στην Ελλάδα και αντιστροφής των ανοδικών τάσεων της τιμής του αγελαδινού γάλακτος ενόψει της επιδότησης της ποσόστωσης των παραγωγών που άρχιζε το έτος 2004 και θα εξακολουθούσε μέχρι τουλάχιστον το έτος 2013 και της αναμενόμενης μείωσης των τιμών σε όλες τις χώρες της ΕΕ, προκειμένου να μην περιοριστεί η ανταγωνιστικότητα του ελληνικού γάλακτος. Παράλληλα, στην ίδια απόφαση (υπ' αριθ. 240 σκέψη της ως άνω αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού) έγινε δεκτό ότι τα μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων (Σ.Ε.Β.ΓΑ.Π.), εντός του έτους 2001, συζήτησαν και συναποφάσισαν κατώτατες και ανώτατες τιμές περί αγελαδινού γάλακτος. Επιπλέον, δε με την ίδια ως άνω απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, (σκέψη 206) διαπιστώθηκε ότι ακόμη και πριν από τη συνάντηση την 31-5-2004 στη Λάρισα των διευθυντών γάλακτος των εταιρειών,,, και, αποτελούσε συνήθη πρακτική η συνάντηση μεταξύ των μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών, με θέμα την τιμή αγοράς του γάλακτος και την αποφυγή ανταγωνισμού μεταξύ τους, ο οποίος (ανταγωνισμός) οδηγούσε σε αύξηση της τιμής. Μάλιστα, κατά τη σκέψη 208 της ίδιας απόφασης, συζητήσεις με θέμα την τιμή αγοράς και αποφάσεις για το θέμα αυτό λαμβάνονταν και στα πλαίσια του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων (ΣΕΒΓΑΠ). Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, κατόπιν των ως άνω διαπιστώσεων επέβαλε στην εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα ανώνυμη εταιρία, λόγω συμμετοχής αυτής στην προαναφερομένη συμφωνία - σύμπραξη, πρόστιμο ύψους εννέα 9.130.320 ευρώ, το οποίο κατόπιν ασκήσεως προσφυγής υπ' αυτής, ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κατά της ως άνω αποφάσεως, μειώθηκε με την υπ' αριθμόν 1616/2009 απόφαση του προαναφερομένου Δικαστηρίου, στο ποσό των 6.086.880 ευρώ, η δε απόφαση αυτή του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών επικυρώθηκε με την υπ' αριθμόν 2365/2013, απόφαση του Συμβουλίου της Επικράτειας. Και είναι μεν αλήθεια ότι με την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού (σκέψη 230), κρίθηκε ότι από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού δεν αποδείχθηκε με βεβαιότητα, εάν και σε ποιο βαθμό υλοποιήθηκε η ανωτέρω συμφωνία της σχετικά με τη συγκράτηση - μείωση των τιμών αγοράς γάλακτος από τις εμπλεκόμενες γαλακτοβιομηχανίες, δεδομένου ότι, πάντα κατά το σκεπτικό της απόφασης

της Επιτροπής Ανταγωνισμού, οι όποιες μαρτυρικές καταθέσεις εδόθησαν ενώπιον της ήταν τελείως αποσπασματικές και δεν παρείχαν πλήρη απόδειξη για το εάν η όποια συγκράτηση ή μείωση της τιμής του νωπού γάλακτος, οφείλονταν αποκλειστικά ή σε κάποιο βαθμό στη συμφωνία της Λάρισας και όχι σε (ή και σε) άλλα γεγονότα, όπως η εποχικότητα και η αύξηση της ποσόστωσης του αγελαδινού γάλακτος. Το Δικαστήριο τούτο όμως, όπως εκτέθηκε στην υπ' αριθμόν ΙΙΙ 3 νομική σκέψη δεν δεσμεύεται από την κρίση αυτή παρότι το σκεπτικό της ως άνω απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (στο οποίο περιλαμβάνεται και η σκέψη 230 που έκρινε ότι υφίσταται μεν παράνομη εμπορική σύμπραξη των εμπλεκόμενων εταιρειών, πλην όμως η σύμπραξη αυτή δεν αποδείχθηκε ότι υλοποιήθηκε δηλαδή δεν αποδείχθηκε ότι πράγματι επηρέασε τις συνθήκες αγοράς άρα και την τιμή πώλησης του αγελαδινού γάλακτος) επικυρώθηκε, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής με την υπ' αριθμόν 1616/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και ακολούθως κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως με την υπ' αριθμόν 2365/2013 απόφαση του Συμβουλίου της Επικράτειας, αναδυομένου μετά ταύτα δεδικοσμένου κατά την ισχύσασα στον ένδικο χρόνο διάταξη του άρθρου 18 του Ν 703/1997. Ειδικότερα το παρόν πολιτικό δικαστήριο επιλαμβανόμενο επί αγωγής αποζημιώσεως που επιστηρίζεται στις περί αδικοπραξιών διατάξεις δύναται στα πλαίσια του παρεμπιπτοντος ελέγχου του να ερευνήσει και να διακριβώσει αν επήλθε αλλοίωση της αγοράς από την αναμφίβολη παράνομη εναρμονισμένη πρακτική της εναγομένης εκκαλούσας μετά των λοιπών αναφερομένων εταιρειών που συνιστά αθέμιτη καρτελική σύμπραξη κατά παράβαση του άρθρου 81 ΣυνθεΟΚ και άρθρου 1 Ν 703/1977 που ίσχυαν τον ένδικο χρόνο, χωρίς να ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η κρίση της Επιτροπής Ανταγωνισμού επικυρώθηκε από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών αλλά και από το επιληφθεν ακολούθως Συμβούλιο της Επικράτειας. Εξάλλου, δεν υπάρχει ούτε ταυτότητα διαδίκων μεταξύ της προαναφερόμενης διοικητικής δίκης και της παρούσας αστικής δίκης, καθόσον στη δίκη ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου και του Συμβουλίου της Επικράτειας δεν ήταν διάδικος ο εδώ ενάγων, απαραίτητη προϋπόθεση παραγωγής δεδικοσμένου εκ της εν λόγω απόφασης κατά το άρθρο 197 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, πέραν του γεγονότος ότι αντικείμενο της δίκης εκείνης επί της οποίας εξεδόθη η ανωτέρω απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ήταν ο έλεγχος της αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού με την οποία έγινε δεκτό ότι η εναγομένη παραβίασε τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 703/1977 και του άρθρου 81 της ΣυνΕΚ και, εκ του λόγου τούτου, της επεβλήθη πρόστιμο. Συναφώς με τα ανωτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, τόσο υπό την ισχύ του άρθρου 16 του Καν. 1/2003, όσο και ακολούθως, κατά το άρθρο 9 παρ.1 της Οδηγίας 2014/104 (ήδη άρθρο 9 του Ν. 4929/2018 ο οποίος κατά τις μεταβατικές του διατάξεις δεν τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω) αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού, δεν δημιουργούν αρνητική δέσμευση, υπό την έννοια ότι η διαπίστωση από την Αρχή Ανταγωνισμού ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να στοιχειοθετούν παράβαση, δεν δεσμεύουν το πολιτικό Δικαστήριο στα πλαίσια αγωγής αποζημιώσεως (σχετικά Μ-Θ. Μαρίνος Η δέσμευση των πολιτικών Δικαστηρίων από απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε αγωγή αποζημιώσεως, λόγω παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού ΕλλΔνη 2020.321 ιδίως σημ. 25), εκτός εάν σαφώς και ρητώς διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού (Μ-Θ Μαρίνος, ο.π.), περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Θα πρέπει εξάλλου ειδικώς να τονισθεί ότι η ανωτέρω Επιτροπή Ανταγωνισμού

στο σκεπτικό της (βλ την επίμαχη υπ' αριθμόν 230 παράγραφο του σκεπτικού της) δεν έκρινε κατά τρόπο κατηγορηματικό ότι δεν υλοποιήθηκε η ανωτέρω απόφαση αθέμιτης καρτελικής σύμπραξης των παραπάνω γαλακτοβιομηχανιών. Αντιθέτως έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε εάν υλοποιήθηκε η «απόφαση της» λόγω των αποσπασματικών μαρτυρικών καταθέσεων, με αποτέλεσμα ως προς το σκέλος αυτό να μην παράγεται πράγματι δεσμευτικότητα από την απόφαση αυτή, στα πλαίσια της παρούσας δίκης. Μετά τι σκέψεις αυτές απορριπτέος τυγχάνει και ο τέταρτος λόγος έφεση περί του ότι η κρίση αυτή της Επιτροπής Ανταγωνισμού παράγει δεδικασμένο δεσμεύον το παρόν Δικαστήριο, Εξάλλου επί του θέματος αυτού δηλαδή αν η διαπιστωθείσα αθέμιτη σύμπραξη της εναγομένης μετά των λοιπών γαλακτοβιομηχανιών επηρέασε την αγορά γάλακτος αποδεικνύεται ότι από τα στοιχεία ΕΛΟΓ, όπως αυτά αναλύθηκαν ανωτέρω, η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....», η οποία δεν μετείχε στην ανωτέρω «συνάντηση της», ήδη από τον μήνα Απρίλιο 2001, αγόραζε από τους γαλακτοπαραγωγούς της το αγελαδινό γάλα αντί του ποσού των 0,3932 λεπτών του ευρώ το κιλό, την οποία ακολούθως μείωσε σε 0,39 λεπτά του ευρώ το κιλό τον Ιανουάριο 2002, τιμή που διατήρησε σταθερά σε 0,39 λεπτά του ευρώ το κιλό έως τον μήνα Οκτώβριο 2004, οπότε την αύξησε στο ποσό των 0,41 λεπτά ευρώ το κιλό και τη διατήρησε σταθερή στο ίδιο ύψος των 0,41 λεπτών του ευρώ έως τον μήνα Μάρτιο 2006, δίχως έκτοτε να προσκομίζονται στοιχεία ΕΛΟΓ. Όμοια και η εταιρεία υπό την επωνυμία «.....», η οποία φαίνεται, κατά τους ίδιους πίνακες, να εισέρχεται στην επίδικη αγορά τον μήνα Ιούνιο 2004, και να αγοράζει νωπό γάλα με μέση τιμή αρχικά σταθερά ίση με 0,41 λεπτά του ευρώ το κιλό ανά μήνα, έως και τον μήνα Οκτώβριο του ίδιου έτους, έκτοτε δε έως τον μήνα Μάρτιο 2006, έως ότου προσκομίζονται στοιχεία ΕΛΟΓ αποδεικνύεται να αγοράζει με σταθερή μηνιαία τιμή άνω των 0,39 λεπτών του ευρώ το κιλό, με χαμηλότερη τιμή αυτή των 0,3932 λεπτών του ευρώ τον μήνα Νοέμβριο 2004 και με ανώτερη τιμή αυτή των 0.3993 λεπτών του ευρώ τον μήνα Δεκέμβριο 2004. Παράλληλα, κατά τα ως άνω αποδειχθέντα, η μέση τιμή αγοράς γάλακτος από την εναγομένη, συνέχιζε να είναι σε χαμηλά επίπεδα φθάνοντας μάλιστα αναφορικά με τον ενάγοντα το Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο έτος 2006 μόλις στο ποσό των 0,29 λεπτά του ευρώ ανά κιλό πωλούμενου γάλακτος, ενώ η εναγόμενη που δεν αρνείται τις ως άνω τιμές πώλησης και αγοράς του γάλακτος, δεν παραθέτει με ποια στοιχεία καθορίστηκε από την ίδια η τιμή του πωλούμενου γάλακτος του ενάγοντος σε αυτά τα χαμηλά επίπεδα, ούτε βεβαίως αναφέρει ότι ο ενάγων της παρείχε γάλα κατώτερης ποιότητας, ή ότι η τιμή μειώθηκε κατόπιν «ποινής αντιβιοτικών» ή «ποινής νερού» .Από την ανάπτυξη των ως άνω αποδειχθέντων αριθμητικών στοιχείων καθίσταται πλέον ή εμφανές ότι η συμπεριφορά που επέδειξε η εναγόμενη (μετέχοντας στη «Συμφωνία της») συνιστά απαγορευμένη εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ αυτόνομων ανεξάρτητων επιχειρήσεων, η οποία ηδύνατο να επηρεάσει αλλά και πράγματι επηρέασε, άλλως νόθευσε το εγχώριο εμπόριο γάλακτος εντός της εσωτερικής αγοράς περιορίζοντας την ελευθερία των γαλακτοπαραγωγών(άρα και του ενάγοντος) ως προς την διαπραγμάτευση των τιμών του πωλούμενου γάλακτος, η οποία αναφορικά με τον παρόντα ενάγοντα παρέμεινε καθόλη τη διάρκεια της συνεργασίας του με την εναγόμενη ιδιαιτέρως χαμηλή και αναντίστοιχη της εύλογης και υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού ορισθείσας τιμής, για την οποία θα γίνει λόγος κατωτέρω. Η ως άνω συμπεριφορά είναι παράνομη αφού συντελέσθηκε κατά παράβαση του άρθρου 81 ΣυνθεΟΚ

(ισχύοντος κατά τον ένδικο χρόνο) ήδη άρθρου 101 ΣΛΕΕ και άρθρου 1 του ισχυοντος κατά το ένδικο χρόνο Ν 703/1977 ήδη άρθρου 1 του Ν 3959/2011 περί απαγόρευσης επί ποινή ακυρότητας κάθε πράξης, ή συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένης πρακτικής. Επομένως η συμπεριφορά αυτή της εναγομένης ως πράξη παράνομη και αλλά και υπαίτια συνιστά αστική αδικοπραξία κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 914.919, 281 288 ΑΚ , σε περίπτωση δε που από την αδικοπραξία αυτή επήλθε περιουσιακή ζημία τότε η εναγόμενη έχει υποχρέωση ανόρθωσης της ζημίας αυτής δια της καταβολής ισάξιας αποζημίωσης. Ωστόσο όπως ήδη εκτέθηκε στο κεφάλαιο ΙΙ της παρούσας απόφασης, εφόσον η αδικοπρακτική συμπεριφορά τελέσθηκε μεταξύ των ετών 2001 έως 2007 έχει παραγραφεί κατά το χρόνο ασκήσεως της αγωγής κατ` άρθρο 937 ΑΚ διότι από τότε που ο ενάγων έλαβε γνώση τόσο της ζημίας του όσο και του υπόχρεου προς αποζημίωση, τούτου τοποθετημένου χρονικώς το έτος 2007 οπότε και εκδόθηκε η υπ` αριθμόν 369/Υ/ 2007 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που διέγνωσε την παράνομη σύμπραξη της εναγομένης με άλλες εταιρείες ως προς τον καθορισμό της τιμής του γάλακτος, έως και την άσκηση τη αγωγής που έλαβε χώρα το έτος 2020 (βλ την υπ` αριθμόν/18-11-2020 έθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών) παρήλθε χρόνος πλέον της πενταετίας. Συνακολουθιά όπως ήδη κρίθηκε ενεργοποιείται το άρθρο 938 ΑΚ που ορίζει ότι όποιος οφείλει αποζημίωση από αδικοπραξία έχει την υποχρέωση, κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, να αποδώσει ό,τι περιήλθε σ' αυτόν, ακόμη και αν η απαίτηση από την αδικοπραξία έχει παραγραφεί. Ετσι αν από την τέλεση αδικοπραξίας δεν επήλθε μόνο ζημία σε άλλον, αλλά συγχρόνως και ωφέλεια αδικοπραγήσαντος από την περιουσία ή με ζημία του αδικηθέντος, τότε, παρά την παραγραφή της αξίωσης από αδικοπραξία, υφίσταται αξίωση από αδικαιολόγητο πλουτισμό, η οποία υπόκειται εφεξής στη ρύθμιση των άρθρων 904 επ. ΑΚ. για την απόδοση στον ζημιωθέντα κάθε ωφέλειας που αποκόμισε από την αδικοπραξία εκείνος που αδικοπραγήσε, είτε η ωφέλεια αυτή συνίσταται σε θετική αύξηση, είτε σε μη ελάττωση της περιουσίας του αδικοπραγήσαντος. Επομένως συνιστά ερευνητέον ζήτημα το εάν η εναγόμενη εξαιτίας της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της, η οποία όμως έχει παραγραφεί, αποκόμισε ωφέλεια η οποία συνίσταται, αν υπάρχει βεβαίως, στη διάφορα της τιμής του γάλακτος που η ίδια καθόρισε και έκρινε ως εύλογη (λαμβάνοντας υπόψη της «την απόφαση της») και της τιμής του γάλακτος που θα έπρεπε από την ίδια να καθορισθεί υπό συνθήκες ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού. Τουτέστιν αυτό που θα διερευνηθεί υπό του δικαστηρίου είναι αν τιμή του πωλούμενου γάλακτος, ο προσδιορισμός της οποίας ανατέθηκε στην εναγόμενη έγινε κατά την εύλογη και δίκαιη κρίση της, όπως αυτή διαμορφώνεται υπό συνθήκες γνήσιου ανταγωνισμού, ή αν τιμή του πωλούμενου γάλακτος, δεν έγινε κατά δίκαιη κρίση αλλά ήταν μικρότερη αυτής που θα καθοριζόταν σε υγιείς συνθήκες αγοράς, οπότε η διαφορά αυτή συνιστά και την ωφέλεια που αποκόμισε η εναγόμενη από την αδικοπραξία και είναι αποδοτέα κατά τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού. Πράγματι στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση όλων των ανωτέρω αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών, κρίνεται ότι η τιμή αγοράς του αγελαδινού γάλακτος σε σχέση με τον ενάγοντα, δεν καθορίσθηκε κατ' εύλογο κρίση (άρθρο 371 ΑΚ) από την εναγομένη Λαμβανομένων δε υπόψη όλων των, κατά το νόμο, στοιχείων μεταξύ των

οποίων και: α) της προσφερομένης, κατά τον ίδιο χρόνο, από τις μη μετέχουσες στη λεγομένη «Συμφωνία της» γαλακτοβιομηχανίες τιμής αγελαδινού γάλακτος, β) του σκοπού της σύμβασης, ο οποίος συνίστατο στην αποκομιδή κέρδους δι' έκαστο συμβαλλόμενο μέρος και όχι μόνο για την αγοράστρια εναγόμενη γαλακτοβιομηχανία και γ) της ποιότητας του παραγομένου από τη μονάδα του ενάγοντος γάλακτος, η οποία κρίνεται ότι δεν υπολείπεται της μέσης συνήθους ποιότητας του πωλούμενου γάλακτος, εφόσον δεν γίνεται ειδικώς λόγος υπό της εναγομένης περί κακής ποιότητας αυτού ή περί αποκλίσεων αυτού από τη συνήθη ποιότητα, η δίκαιη τιμή της ένδικης παροχής, ήτοι του τιμήματος αγοράς του κιλού του γάλακτος, υπό της εναγομένης, πρέπει να ορισθεί στο ποσό των 0,40 ευρώ το κιλό, όπως εκθέτει ο ενάγων κατά την επικουρική χρηματική βάση της αγωγής του (και όχι σε 0,45 λεπτά του ευρώ όπως εκθέτει ο ενάγων κατά την κύρια χρηματική βάση της αγωγής του). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι για τον, κατά τη δίκαιη κρίση, προσδιορισμό του ύψους της εν λόγω τιμής, δεν δύναται να ληφθούν υπόψη τα συγκριτικά στοιχεία άλλων χωρών που προσκομίζονται από τους διαδίκους, δεδομένου ότι δεν απεδείχθη ότι οι συνθήκες αγοράς των εν λόγω χωρών και ιδίως το κόστος αγοράς ζώων και ζωοτροφής (σημαντικός παράγων προσδιορισμού της δαπάνης και της τιμής παραγωγού) ταυτίζονται με τις υφιστάμενες στην Ελλάδα ή είναι ενδεχομένως χαμηλότερη. Όμοια κρίνοντας και η εκκαλουμένη απόφαση, η οποία αφού δέχθηκε ότι ο προσδιορισμός της παροχής και δη του τιμήματος αγοράς του πωληθέντος στην εναγομένη γάλακτος, είχε αφεθεί κατά τη συμφωνία των μερών στην δίκαιη κρίση αυτής (εναγομένης), και περαιτέρω ότι η τελευταία (εναγομένη) παρανόμως και υπαιτίως φερόμενη καθόρισε αυτήν την τιμή κατά μη δίκαιη κρίση, δεν εσφαλε περί την εφαρμογή του νόμου ή την εκτίμηση των αποδείξεων, αξιολογώντας ορθώς το εισφερθέν πρωτοδίκως αποδεικτικό υλικό. Ακολουθώντας, ο υπό του ιδίου πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου προσδιορισμός της δίκαιης τιμής του πωληθέντος γάλακτος στο ποσό των 0,40 λεπτών του ευρώ το κιλό, που παριστά την τιμή του πωλούμενου γάλακτος που θα είχε καθορισθεί εάν δεν είχε εμφιλοχωρήσει η αδικοπραξία της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας(μεθοδευμένη συγκράτηση των τιμών μετά από καρτελική σύμπραξη), έλαβε χώρα κατ' ορθή εφαρμογή των παραμέτρων που είχαν καθορισθεί συμβατικώς μεταξύ μερών, η δε διαφορά μεταξύ της τιμής των 0,40 λεπτών του ευρώ που είναι η δίκαιη τιμή και αυτής που πράγματι πωλήθηκε το γάλα του ενάγοντος (κυμαινόμενη ανά κιλό μεταξύ 0,29 λεπτά ευρώ έως 0,35 λεπτά του ευρώ) συνιστά την περιουσιακή ζημία του ενάγοντος, υφίσταται δε αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας πράξης της εναγομένης (αίτιο) και της προκύπτουσας εκ της αδικοπραξίας ωφέλειας (αιτιατό), απορριπτομένου όθεν του τρίτου λόγου εφέσεως. Επομένως ο ενάγων που κατά το ένδικο χρονικό διάστημα επώλησε 1.079.188 κιλά γάλα, όπως ο ίδιος εκθέτει και δεν αμφισβητήθηκε από την εναγόμενη(261 ΚΠολΔ), θα έπρεπε να λάβει ως τίμημα πώλησης το ποσό των (1.079.188 κιλά γάλα X 0,40 λεπτά του ευρώ) 431.675,20 ευρώ κατ' ορθό μαθηματικό υπολογισμό και όχι των ποσό των 431.663 ευρώ, όπως εσφαλμένα εκ παραδρομής έκρινε η εκκαλουμένη κατά την αριθμητική πράξη του πολλαπλασιασμού, πλην όμως δεν θα εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, ώστε να διορθωθεί το ποσό αυτό, αφού δεν υπάρχει βεβαίως λόγος έφεσης στο εφετήριο από την εκκαλούσα που να πλήττει τον εσφαλμένο μαθηματικό αυτό υπολογισμό, που είναι ευνοϊκός για αυτήν, αφού το μαθηματικό λάθος της εκκαλουμένης είναι υπέρ της. Διότι αν εξαφανιζόταν η εκκαλουμένη

για το ποσό αυτό και μάλιστα χωρίς ειδικό λόγο έφεσης θα καθίστατο χειρότερη η θέση της εκκαλούσας, χωρίς να έχει προβληθεί σχετικός λόγος έφεσης πλήττων ειδικώς την αριθμητική πράξη του πολλαπλασιασμού (522, 536 ΚΠολΔ) Αντί αυτού όμως ο ενάγων έλαβε το ποσό των 367.956,40 ευρώ όπως προκύπτει από την επίσημη κατάσταση Επομένως η προκύπτουσα διαφορά της τιμής αγοράς του γάλακτος που κατέβαλε η εναγόμενη (367.956,40 ευρώ) και αυτής που όφειλε κατά δίκαιη κρίση να καταβάλει αν δεν επιλοχώρουσε η αδικπραξία (431.663, 20 ευρώ όπως έκρινε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο) συνιστά την αποδοτέα εκ τη παραγεγραμμένης αδικπραξίας της ωφέλεια που πρέπει να αποδοθεί στον ενάγοντα ίση με το ποσό των (431.663,20 - 367.956,40) 63.706,80 ευρώ όπως έκρινε και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του, αναγνωρίζοντας τον ενάγοντα δικαιούχο της ωφέλειας αυτής, το οποίο με την κρίση του αυτή δεν έσφαλε περί την εκτίμηση των αποδείξεων όπως αβασίμως του αποδίδει η εκκαλούσα με τον τρίτο λόγο έφεσης, ο οποίος και κατά το σκέλος του αυτό αξιολογείται ως αβάσιμος. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν υπάρχει άλλος λόγος έφεσης προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί αυτή (έφεση) στο σύνολό της υπό τις ανωτέρω διακρίσεις και αιτιολογίες ως ουσιαστικά αβάσιμη και εντεύθεν να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου της εφέσεως στο δημόσιο ταμείο(κατ` άρθρο 495 αρ 3 ΚΠολΔ), λόγω της ήττας της εκκαλούσας. Τα δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας λόγω της ήττας της, όπως βασίμως αιτείται ο εφεσίβλητος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 176, 106, 191 παρ 2 , 183 ΚΠολΔ, ως κατωτέρω ορίζεται

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

-ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την από 28-11-2022 (και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως και προσδιορισμού/30-11-2022) έφεση, η οποία βάλλει κατά της υπ` αριθμόν 10492/2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία

-ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτή κατ' ουσία.

-ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του παραβόλου εφέσεως στο Δημόσιο Ταμείο.

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ

-ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριο του απάντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων στις 27/4/2023

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

